Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VIII — Nr. 886
Marți 23 octombrie 1962

4 pagini
Prețul 20 de bani

Vizita solilor poporului nostru în Birmania

Vizita conducătorilor de stat romîni în India s-a încheiat simbăta trecută cînd a avut loc semnarea comunicatului comun romîno-indian, de către tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, președintele Consiliului de Stat al R. P. Romîne și primul ministru al Republicii India, Jawaharlal Nehru. Apoi, conducătorii romîni, insuflețiți de frumoase amintiri, au plecat spre Birmania. Aeroportul indian Palam, de unde avionul a decolat cu direcția Rangoon, era pavoazat sărbătorește cu drapelele de stat ale Republicii India și Republicii Populare Romîne. Pe aeroport s-a aliniat o gardă de onoare formată din unități ale forțelor armate maritime, terestre și aeriene ale Republicii India. Înainte de plecare, oaspeții romîni și-au luat rămas bun de la președintele Radhakrishnan, primul ministru Nehru și alte personalități indiene, de la șefii misiunilor diplomatice și de la membrii ambasadei romîne. Fanfara a intonat imnul de stat al Republicii Populare Romîne și imnul Republicii India. Tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a trecut în revistă garda de onoare, apoi a rugat pe președintele Republicii India să transmită poporului indian urări de pace și fericire din partea sa personal și din partea poporului romîn.

La revedere India!

Avionul care a decolat de pe aeroportul indian Palam, la bordul căruia călătoresc tovarășii Gheorghe Gheorghiu-Dej, Ion Gheorghe Maurer și Corneliu Mănescu a parcurs timp de patru ore și jumătate distanța de 2.500 km, aterizînd la ora 14,30 pe modernul aeroport al Rangoonului. În întîmpinarea oaspeților romîni au venit înalte personalități birmane în frunte cu generalul Ne Win, președintele Consiliului Revoluționar al Uniunii Birmane. Erau prezenți, de asemenea, șefi ai departamentelor diferitelor ministere, ofițeri superiori, reprezentanți ai autorităților locale, șefi ai misiunilor diplomatice. Pe frontispiciul aeroportului fluturau, drapele ale Republicii Populare Romîne și ale Uniunii Birmane. „Salutăm din inimă pe președintele Consiliului de Stat al Republicii Populare Romîne", se putea citi pe o pancartă scrisă în limbile romînă și birmană.

După ce generalul Ne Win urează bun venit oaspeților romîni, îi prezintă pe membrii cabinetului de miniștri. Tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, împreună cu generalul Ne Win, urcă pe un podium în fața gărzii de onoare. Răsună imnul de stat al R. P. Romîne. Tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, însoțit de generalul Ne Win, trece în revistă garda de onoare. După aceea, din nou pe podium, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej și generalul Ne Win primesc al doilea salut al gărzii, în timp ce este executat imnul național birman. Apoi, solii poporului romîn și persoanele oficiale birmane se urcă în mașini și se îndreaptă spre casa rezervată pentru oaspeții statului birman, reședința președintelui Consiliului Revoluționar.

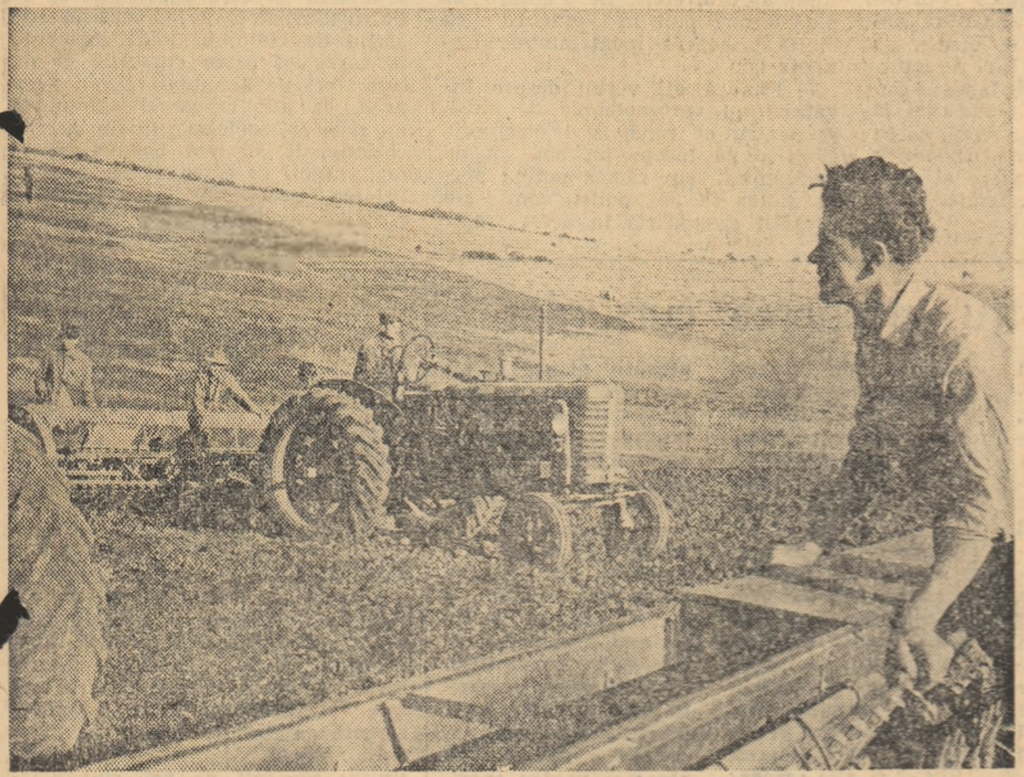
Rangoonul numără aproape 800.000 locuitori, el este un oraș plin de verdeață, cu case mici, majoritatea fără etaj, adesea suspendate pentru a fi ferite de apă. El a cunoscut de-a lungul vremii luptele înverșunate dintre poporul birman și colonialiștii olandezi și portughezi, apoi cu cei englezi și apoi cu cotropitorii japonezi.

Sosirea la Rangoon a conducătorilor de stat romîni a prilejuit o caldă manifestație de prietenie a poporului birman față de poporul romîn și de conducătorii săi.

Sîmbătă după-amiază, în prima zi a vizitei în Birmania, tovarășii Gheorghe Gheorghiu-Dej, Ion Gheorghe Maurer și Corneliu Mănescu au făcut o vizită președintelui Ne Win la Casa Dagon, iar seara a avut loc un dineu la Casa oaspeților de stat.

Convorbirile au fost reluate duminică la ora 10; tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a primit vizita generalului Ne Win, președintele Consiliului Revoluționar al Uniunii Birmane la Casa de oaspeți. La convorbire au participat tovarășii Ion Gheorghe Maurer și Corneliu Mănescu.

Între convorbiri s-au desfășurat cîteva vizite despre care oaspeții romîni vor purta amintiri de preț. Pretutindeni ei au fost întîmpinați cu multă căldură de către populație, expresie a prieteniei sincere dintre popoarele romîn și birman.

Semănatul griului pe ultimele suprafețe la gospodăria colectivă din Brehuești — regiunea Suceava.

Ritm mai intens la semănat

În raionul Slatina

Pînă în ziua de 19 octombrie gospodăriile colective din raionul Slatina terminaseră de însămînțat orzul precum și secara pentru masă verde, iar din cele 30.250 de hectare de griu planificate s-au însămînțat 22.075 de hectare. Pînă în prezent au terminat semănatul griului gospodăriile colective Cireașov, Comănița, Oporelu și Brîncoveni. Avansate cu lucrările de toamnă sînt și gospodăriile colective din comunele Găneasa, Slătioara, Salcia și altele.

CALITATEA LUCRĂRILOR — PREOCUPARE DE SEAMĂ

— La începutul campaniei, mi-a spus președintele consiliului agricol raional tov. ing. C. Iordache — tractoriștii de la S.M.T. Recea, în dorința de a realiza un hantraj cît mai mare, arau la o adîncime de 16-18 cm. Imediat ce s-a aflat despre această stare de lucruri, inginerii de la consiliul agricol raional împreună cu inginerii gospodăriilor colective au verificat arăturile făcute și acolo unde s-a constatat arături superficiale s-a trecut la refacerea acestora, arîndu-se la adîncimea de 28-30 cm.

Această măsură a dus la sporirea exigenței tractoriștilor față de calitatea arăturilor, discuirilor, cît și a semănatului. De altfel, calitate acestor lucrări se poate verifica acum cînd pe multe parcele griul semănat, cu 7-8 zile în urmă, a răsărit uniform și se dezvoltă bine.

— Trebuie să vă informăm, — spune tractoristul Ion V. Dicu din brigada a 16-a de tractoare de la S.M.T. Recea — că anul acesta pozdourile se lucrează foarte greu. Ne dau de furcă bolovanii, dar am găsit remediu și pentru el. După ce arăm, imediat venim cu tăvălugul, apoi facem o discuire în agregat cu grapa stelată și din nou trecem cu discul pînă ce pămîntul s-a mărunțit. Numai cînd sîntem convinși că am asigurat un bun pat germinativ, trecem la semănat.

Acest sistem de lucru este aplicat de toți tractoriștii care deservesc gospodăriile colective din raionul Slatina.

MAI MULTĂ OPERATIVITATE

In raionul Slatina există multe gospodării colective care sînt pe terminate cu semănatul griului, dar în altele lucrările se desfășoară anevoios. Astfel, gospodăria agricolă colectivă Negreni nu avea însămînțat la 19 octombrie decît 324 de hectare din 1.146 de hectare planificate, gospodăria din Mogoșești 845 de hectare din 1.175 de hectare, cea din comuna Icoana 690 de hectare din 1.275 hectare iar cea din Potcoava 1.346 hectare din 2.224 de hectare planificate. In această situație se găsesc și gospodăriile agricole colective din comunele Brebeni, care mai au de semănat 300 de hectare, cea din Bălteni 562 de hectare, iar gospodăria colectivă din Schitu 700 de hectare. Viteza zilnică cu care se însămînțează în prezent la gospodăriile colective este sub posibilități, de unde rezultă că mergînd în acest ritm încheierea semănatului să va prelungi cu mult peste termenul stabilit.

Din calculele făcute rezultă că viteza zilnică de însămînțare în raionul Slatina este foarte mică. De exemplu, de la 14 octombrie la 19 octombrie, deci în 5 zile, s-au însămînțat doar 1.013 hectare. Gospodăria colectivă Potcoava a semănat în cele 5 zile la care ne referim 41 de hectare, iar cea din Negreni 90 de hectare. Gospodăria colectivă Mogoșești, a semănat în același număr de zile 60 de hectare, iar cea din comuna Icoana, numai 40 de hectare. Se pune întrebarea: Cum de există asemenea diferențe în suprafețele realizate? Realizînd cîte 40 de hectare zilnic, gospodăriei colective Potcoava, care mai are de semănat circa 800 de hectare, i-ar trebui încă 20 de zile de acum înainte, celei din Icoana circa 10 zile. Și asemenea exemple se mai pot da.

Faptul că s-a realizat numai circa 68 la sută din planul de însămînțări trebuie să dea de gîndit organelor raionale. Este necesar ca viteza de lucru în raionul Slatina să fie intensificată, mai ales la acele gospodării care au de însămînțat suprafețe mari cu griu. Pe de altă parte este nevoie ca tractoarele și semănătorile de la gospodăriile care au terminat să fie îndreptate la cele care mai au de semănat. Acest lucru trebuie făcut cu cea mai mare operativitate. Lucrîndu-se la pregătirea terenului în timpul nopții și la semănat în timpul zilei, însămînțarea griului poate fi terminată în timpul cel mai scurt.

P. ZBÎRLEA

Gospodari harnici

„Cine se scoală de dimineață, departe ajunge". Proverbul li se potrivește și harnicilor colectiviști din comuna Ovesełu, raionul Oltețul. Ei s-au străduit din răsputeri să facă tot ce le-a stat în putință pentru ca însămînțarea griului să fie făcută în condiții optime și într-un timp cît mai scurt, așa cum au fost recomandările organelor de partid și de stat.

— Anul acesta, spunea tov. Ilie Ștefan, președintele gospodăriei colective, am semănat o suprafață de 500 de hectare cu griu. Și vă spun drept că nu ne-a fost ușor dacă ținem seama că am avut de recoltat porumbul, floarea-soarelui și aproape 350 de hectare de vie.

Organizîndu-și bine munca, avînd sprijinul permanent al organizației de partid, colectiviștii din Ovesełu au reușit ca în ziua de 16 octombrie să termine semănatul celor 500 de hectare cu griu, orz și secară pentru masă verde. În lunca Cernei, pe o parte din suprafețele însămînțate, griul, orzul și secara au și răsărit. Cele mai frumoase semănături le întîlnim în brigada lui Nicolae Florea. Acest brigadier are de altfel și cea mai bogată recoltă de struguri. El a fost fruntaș și în cultura porumbului, obținînd pe unele parcele peste 4.000 kg. boabe la hectar.

De cîteva zile, colectiviștii din Ovesełu depun toate eforturile pentru terminarea construcțiilor. Paralel cu aceasta ei au început defrișarea pe suprafața de aproape 30 de hectare a lăstărișului din zăvoiul Cernei, precum și a unor vii hibride care vor fi înlocuite cu viță nobilă. Pe dealurile Bocșei și Dumitreniei, colectiviștii vor planta pomi și viță de vie în terase, acțiune începută încă de acum doi ani.

Z. PETRE

Pe ogoarele regiunii Galați

Pe ogoarele regiunii Galați lucrările agricole de toamnă se desfășoară cu toată intensitatea. Luptînd pentru a pune baze solide recoltei de griu a anului viitor, colectiviștii, mecanizatorii din S.M.T. și lucrătorii din gospodăriile agricole de stat au depus eforturi susținute pentru folosirea întregii capacități de lucru a mașinilor și tractoarelor la semănat. Ca urmare pînă la 15 octombrie în regiunea noastră se însămînțaseră cu grîu 184.395 hectare, adică 91 la sută din plan.

În frunte se află raioanele Brăila și Făurei, care au raportat terminarea însămînțărilor de toamnă. Mai sînt de însămînțat suprafețe destul de mari în raioanele Focșani, Galați și Panciu.

O lucrare care se cere continuată în aceste zile este și însilozarea furajelor. G.A.C.-urile din raioanele Panciu, Galați și Brăila, care sînt rămase în urmă cu realizarea planului, au datoria să însilozeze cît mai mari cantități de coceni (în amestec cu saramură ori cu tăițe de sfeclă), resturi din grădinile de legume etc.

ION GH. CENUȘA
corespondent

În raionul Buzău

Mai întîi cîteva cifre referitoare la primele însămînțări de toamnă în gospodăriile colective din raionul Buzău: 995 hectare cu secară pentru masă-verde (depășindu-se astfel planul cu 445 hectare), 110 hectare cu secară pentru boabe (mai mult cu 10 hectare față de plan) și 463 hectare cu orz (planul fiind depășit cu 163 hectare).

Dar grîul?

In multe gospodării agricole colective pe care le-am vizitat zilele trecute, cum sînt cele din Poșta Cîlnău, Gherăseni, Blăjani, Cilibia, Niscov — unde au fost luate măsuri din vreme în vederea eliberării terenurilor de culturile tîrzii de toamnă și pregătirii suprafețelor repartizate pentru însămînțări și unde utilajele au fost folosite din plin, lucrările de însămînțări au fost terminate sau erau pe terminate zilele trecute. La gospodăria colectivă din Poșta Cîlnău, de pildă, toate cele 550 hectare cu grîu prevăzute au fost semănate în numai 8 zile de lucru, la gospodăria colectivă din Săpoca cele 250 hectare planificate în numai 6 zile de lucru etc.

Știind din proprie experiență că obținerea unei recolte bune de grîu depinde, între altele în mare măsură de asigurarea unui bun pat germinativ semințelor, în multe gospodării colective s-a acordat o atenție mai mare decît în anii trecuți pregătirii exemplare a terenului. La gospodăria colectivă din comuna Stîlpu, de exemplu, din cele 640 hectare prevăzute a fi însămînțate cu grîu, pe 140 hectare fuseseră executate arături adînci de vară. Pe această suprafață, mecanizatorii din brigada I de la S.M.T. Stîlpu, condusă de comunistul Stoica Apostol, au executat două discuiri și grăpări făcînd un bun pat germinativ. In seara zilei de 15 octombrie, ei semănau aci ultimele parcele cu grîu, obținînd la recepție, din partea brigadierilor de cîmp ai gospodăriei — tovarășii Niculae Stancu și C-tin Șerban, calificativul „foarte bine" pentru lucrările executate.

Trebuie precizat însă că nu în toate gospodăriile colective din raionul Buzău, s-a muncit la însămînțări cu aceeași sîrguință. In o serie de unități rezultatele de pînă acum sînt slabe. In cele 4 gospodării colective din comuna Padina, de pildă, sînt prevăzute a se însămînța 4.760 hectare, dar pînă în zilele trecute abia s-au însămînțat cu grîu 1600 hectare. In această comună, deși au fost condiții bune de lucru, în zilele de 14 și 15 octombrie nu s-a însămînțat măcar un singur hectar; în comuna Smeeni, unde sînt de însămînțat 1.200 hectare cu grîu pînă la 18 octombrie abia a fost însămînțat ceva mai mult de jumătate din suprafața prevăzută. Cam la fel stau lucrurile la cele 4 gospodării colective din comuna Scutelnici (Arcanu, Brăgăreasa, Lipănescu și Scutelnici) unde față de 1.430 hectare prevăzute au fost semănate doar 865 hectare. Și aici în zilele de 14 și 15 octombrie s-au semănat doar cîteva hectare. Asemenea situații sînt și la gospodăriile colective din Luciu, Udați și Albești, Căldărești, Caragiale etc.

Una dintre principalele cauze ale rămînerii în urmă la însămînțatul grîului în gospodăriile colective din raionul Buzău (unde pînă de curînd au fost semănate numai 15.441 hectare față de 25.500 hectare cît prevede planul) constă în nefolosirea întregii capacități de lucru a tractoarelor și semănătorilor din unele S.M.T.-uri. Dacă, de pildă, mecanizatorii de la S.M.T. Stîlpu au reușit să semene pînă deunăzi aproape 6.000 hectare din cele 6.994 hectare prevăzute, în raza de activitate a S.M.T.-ului Padina lucrările de semănat se desfășoară într-un ritm încet. După cum ne-a informat tov. inginer Nicolescu, vicepreședinte al consiliului agricol al raionului, în ziua de 14 octombrie la sediile brigăzilor acestui S.M.T. au fost găsite nu mai puțin ca 25 de tractoare (cu semănătorile respective) care stăteau — deși erau în perfectă stare de funcționare. Ce părere are despre o asemenea organizare a muncii, despre îndrumarea și controlul lucrărilor, tov. ing. Radu Popescu, directorul S.M.T.-ului Padina?

Faptul că la unele S.M.T.-uri care lucrează în raion tractoarele nu sînt folosite potrivit întregii lor capacități de lucru, contribuie, de altfel, și la ritmul scăzut al arăturilor adînci de toamnă (din cele 44.000 hectare prevăzute abia s-au realizat pînă de curînd 1.774 hectare).

Pentru grăbirea însămînțării grîului este necesar să fie luate toate măsurile în vederea intensificării acestei lucrări în toate gospodăriile colective din raionul Buzău unde se constată întîrzieri. In primul rînd, este necesar să fie mobilizate forțele de lucru în vederea grăbirii recoltării porumbului (din cele 40.718 hectare abia fuseseră recoltate pînă de curînd circa 26.000 hectare). In al doilea rînd, se impune a se acorda o mai mare atenție îndrumării și controlului muncii mecanizatorilor în unele S.M.T.-uri, pentru a se realiza viteza de lucru zilnică planificată — de 1.500 hectare. Aceasta cu atît mai mult, cu cît de curînd a plouat bine și în raionul Buzău, creîndu-se condiții optime pentru pregătirea terenului.

Trebuie avut în vedere că menținîndu-se viteza actuală de lucru de numai 700 hectare zilnic — și uneori mai puțin — ar însemna ca însămînțatul grîului să fie prelungit în raion cu încă cel puțin 14 zile, ceea ce ar însemna nerespectarea epocii optime de însămînțare a grîului.

V. CAZACU și AL. RAICU

Președintele din Davideni

Ar putea părea curios, dar acesta e adevărul curat: pe Puiu Constantin, președintele gospodăriei colective „Viață Nouă" din satul Davideni, raionul Tg. Neamț, l-am cunoscut mai întîi din paginile bine meșteșugite ale scriitorului Paul Anghel. Acum, cînd stau față în față și îl privesc pe acest bărbat tînăr, vînjos, energic, îmi dau seama că scriitorul l-a descris întocmai.

Ii mărturisesc acest lucru. Puiu Constantin zîmbește și-mi spune:

— Eram pe atunci la o școală de 5 luni pentru președinți, la Centrul școlar agricol din Trifești. Cînd a început iureșul colectivizării am pus și eu umărul, chemat de tovarășii din comitetul regional de partid, care spuneau că noii colectiviști au nevoie de îndrumare, de un sfat dat de cei care au mai multă experiență. Așa că noi, președinții din gospodăriile colective mai vechi, mai puternice, aveam datoria să facem acest lucru. Toată luna februarie și pînă la 16 martie, am umblat prin raioanele Roman, Adjud și Bacău. Cîte întîmplări nu mi-au rămas în minte, care de care mai frumoasă, mai puternică.

— Spuneați că gospodăria colectivă din Davideni e destul de veche. M-ar interesa să aflu cum s-a dezvoltat, îl solicit eu.

— E înființată din anul 1952. La început au intrat 50 de familii cu 105 hectare. Apoi an de an au venit cu încredere alte zeci de familii. Din anul 1959 întreg satul a fost colectivizat. Acum avem 1.002 hectare și 460 de familii. Fondul de bază, era la începutul acestui an de 2.700.000 lei. În ultimii ani am dezvoltat mult creșterea animalelor, am făcut multe construcții. Să vă dau o cifră ca să vedeți cît stăteam de slab în acest sector. În 1959 aveam doar 24 capete taurine. De atunci, s-au schimbat multe. Astăzi avem 435 de capete bovine din care 120 de vaci de lapte. Împrumuturile date de stat ne-au fost de mare folos. În 1961 am cumpărat 115 vițele, anul acesta alte 60. Perseverînd în dezvoltarea sectorului zootehnic, am ajuns să avem o turmă de 670 de oi mame și mioare, de 300 de porcine — din care 50 de scrofițe de prăsilă Landrace. Acum, ne putem permite să facem selecția animalelor, să ne mărim efectivele din prăsilă proprie.

O măsură pe care am luat-o a fost școlarizarea colectiviștilor care lucrează în fermele de animale. Brigadierul Foca V. Ion a urmat un curs de 5 luni la Centrul școlar agricol din Păstrăveni. Ceilalți îngrijitori au urmat la cercul zootehnic în anii trecuți și au fost înscriși și în acest an la cercurile de 3 ani. Animalele sînt o comoară și nu o putem lăsa pe mîna unor oameni fără cunoștințele necesare.

— Cum stați cu producțiile în sectorul zootehnic?

Președintele primește cu plăcere întrebarea. Ghicesc că voi auzi rezultate dintre cele mai bune.

— Planul de 1.800 litri pe cap de vacă furajată l-am realizat. Pînă la sfîrșitul anului cred că vom ajunge la 2.000 de litri pe cap de vacă furajată. De la oi am obținut pînă la 1 septembrie 62 litri pe cap de animal. Am livrat, totodată, 100 de porci grași.

Fiindcă producțiile depind și de o bună furajare, trebuie să vă spun că încă la 15 septembrie noi însilozasem 1.000 de tone porumb siloz. Colectiviștii au înțeles pe deplin importanța acestei acțiuni. De exemplu, cei din brigada I, conduși de comunistul Arădăvoaiei C-tin au strîns pentru însilozare și buruienile din lanurile de porumb, au cosit rogoz, iarba de pe viroage. Acum, din resturile de la sfecla de zahăr, capitulele de floarea-soarelui, coceni, mai însilozăm vreo 400—500 de tone.

În timp ce stăm de vorbă, în curtea colectivei oprește un autobuz din care coboară un grup de vreo 40 de persoane. Președintele se îndreaptă spre geam și spune:

— Probabil că avem iar oaspeți în vizită. Desigur, uite-o pe tovarășa inginer Negru Margareta, directoarea Casei Agronomului din Bacău.

Pentru cîteva ore, președintele a devenit ghidul celor 40 de brigadieri zootehnici veniți în vizită. Nu mi-a rămas ceva mai bun de făcut decît să-i întovărășesc și să-mi notez o parte din avalanșa întrebărilor la care Puiu Constantin trebuia să dea răspuns.

Cîte vaci are în primire un îngrijitor? Cîte zile-muncă are pe lună brigadierul zootehnic? Ce producții se obțin de la animale? Cum sînt hrăniți viței? Se aplică retribuția suplimentară? Cum sînt normați ciobanii? Pot da și colectiviștii oile la stînă? Ce animale de muncă ține gospodăria? Iată numai cîteva din puzderia de întrebări cărora Puiu Constantin le-a răspuns pe larg, documentat, dovedind o excelentă cunoaștere a fiecărui sector de activitate, un bun talent de organizator.

Unul dintre vizitatori, impresionat de cunoștințele și siguranța răspunsurilor date, l-a întrebat de cînd este președintele colectivei. Puiu i-a răspuns vesel:

— Asta-i o dată pe care nu pot s-o uit: de la 28 ianuarie 1960.

— Eu credeam că ești președinte de la înființare, mărturisește cu admirație vizitatorul. Apoi se adresează celor din jurul său: Uite, un așa președinte ne-ar trebui nouă.

Puiu Constantin aude, rîde și-i răspunde pe dată:

— Nimeni nu se naște președinte, atotștiutor. De dumneavoastră depinde să alegeți omul cel mai potrivit și să-l ajutați să fie un bun președinte. Ce credeți că eu am fost la fel de cunoscător chiar din prima zi? Ba, la un moment dat mă cam îngîmfasem, credeam că tot ce

LUCIAN CURSARU

(Continuare în pag. a 4-a)

În livezile gospodăriei de stat Aiud — regiunea Cluj — recoltatul merelor este pe terminate.

Să fie urgentat recoltatul strugurilor

În aceste zile de sfîrșit de octombrie, paralel cu celelalte lucrări de campanie, membrii multor gospodării colective din regiunea Ploiești zoresc și strînsul rodului bogat al viilor. La centrele de vinificație pot fi văzute din zorii zilei, zeci de căruțe și autocamioane pline cu struguri.

Iată-ne la subcentrul din comuna Gura Sărăției, unde gospodăriile colective din Monteoru, Merei, Ulmeni, Izvoru Dulce și Șarînga aduc struguri numai de viță nobilă. Anul acesta, lucrătorii subcentrului s-au pregătit în mod exemplar pentru campania de vinificație. Între altele s-a turnat planșeu de beton în sala principală de vinificație, s-au asigurat vase cu o capacitate de 130 de vagoane, au fost revizuite cele 4 prese continue, liniurile și celălalt utilaj etc. De asemenea, au fost instalate 4 budane de stejar de cîte 5 vagoane fiecare, destinate păstrării și cupajării vinului.

Vinificația strugurilor a început aci la 25 septembrie, sub conducerea tov. ing. Cristescu și a tînărului tehnician Dumitru Cîrlan. Pînă de curînd s-au vinificat peste 54 de vagoane de struguri. Pivnicieri cum sînt Ștefan Tabără, Constantin Dobrică sau Ioana Bodina, muncitori ca Elisabeta Moldoveanu, Ion Tudorică sau Mihai Tabără — se străduiesc să folosească din plin utilajul cu care lucrează.

Stînd de vorbă cu tov. ing. Cristescu, am aflat însă că nu toate gospodăriile agricole colective planificate a vinifica aci, își îndeplinesc sarcinile prevăzute de recoltare și transportare a strugurilor conform graficului stabilit. Dacă gospodăria colectivă din Ulmeni, care conform contractului trebuie să aducă 32.000 kg. struguri, a adus pînă la 18 octombrie peste 72.460 de kg., nu la fel stau lucrurile la gospodării cum sînt cele din Izvoru Dulce și Șarînga. Prima gospodărie, conform graficului trebuia să aducă cîte 36.000 kg zilnic, în unele zile nu a recoltat și transportat nimic, deși recolta de struguri obținută la hectar este excepțional de bună. Din cauza încetinelii ritmului la recoltatul strugurilor, această gospodărie (președinte tov. Zicu Olteanu) a adus pînă acum la centrul de vinificație doar 119.395 kg struguri față de 494.000 kg contractate. Și mai slab s-a muncit pînă acum la gospodăria colectivă din Șarînga, care a livrat subcentrului doar 39.325 kg struguri, din cele 286.000 kg cît a contractat.

Mai trebuie subliniat că dacă la subcentrul de vinificație de la Gura Sărăției este asigurat spațiul de depozitare a vinului, nu la fel stau lucrurile la centrele din Ulmeni și Pietroasele. Firește acum problema măririi capacității de înmagazinare nu poate fi rezolvată de pe o zi pe alta, dar se impune a se lua măsuri ca la centrul din Ulmeni spațiul respectiv să fie mărit în viitor cu cel puțin 130 de vagoane de vin, iar cel de la Pietroasele cu încă 50 de vagoane, astfel ca în condițiile unui an cu o recoltă bogată ca acum, această problemă să nu provoace nici un fel de greutăți.

Acum însă conducerea întreprinderii regionale Vinalcool Ploiești trebuie să asigure evacuarea ritmică a mustului de la centrul Ulmeni, altfel graficul stabilit de preluare a strugurilor de la gospodăriile colective din raza acestui centru nu poate fi realizat. Astfel însemnate cantități de struguri ar putea să rămînă nerecoltați, expuși atacului de mucegai, dăunător căruia i s-au creat condiții de apari-

(Continuare în pag. a 4-a)

LUNA PRIETENIEI ROMINO-SOVIETICE

Manifestări cultural-artistice

In regiunea Maramureş

În regiunea Maramureş au fost organizate peste 60 de conferinţe, seri literare şi alte manifestări consacrate prieteniei romîno-sovietice. În acelaşi timp la Sighet, Baia Mare, Carei, Satu Mare şi în alte localităţi au fost inaugurate 253 de expoziţii şi fotoexpoziţii cu temele „Un măreţ program de construire a comunismului", „Aspecte ale sportului sovietic", „Educaţia extraşcolară în U.R.S.S." etc.

In regiunea Suceava

În regiunea Suceava s-a deschis Festivalul filmului sovietic. Pentru popularizarea realizărilor cinematografiei sovietice, în 328 comune şi sate din regiune s-au organizat cu ajutorul cinematografelor săteşti şi al caravanelor „Ziua filmului sovietic". În cadrul acestei manifestări au loc conferinţe şi simpozioane pe diferite teme, cum sînt „Rolul filmului sovietic în lupta pentru pace", „Rolul filmului în educarea şi formarea omului nou" etc.

In regiunea Oltenia

În 50 de întreprinderi şi cămine culturale din regiunea Oltenia s-au ţinut conferinţe cu tema „Prietenia dintre poporul romîn şi popoarele Uniunii Sovietice", „Politica de pace a Uniunii Sovietice" etc., iar în numeroase şcoli s-au organizat manifestări cultural-artistice.

In comuna Leordeni

La căminul cultural din comuna Leordeni, raionul Găeşti, se desfăşoară în aceste zile o bogată activitate cultural-artistică, închinată Lunii prieteniei romîno-sovietice. Conducerea căminului cultural, în colaborare cu comitetul comunal A.R.L.U.S., a organizat o serie de programe şi spectacole axate pe probleme legate de ajutorul frăţesc pe care Uniunea Sovietică îl acordă poporului nostru pe drumul luminos al construcţiei socialiste. Brigada artistică de agitaţie, condusă de învăţătoarea Elisabeta Popescu, va prezenta în faţa colectiviştilor programul intitulat: „Viaţă nouă în colectivă" în care sînt popularizate roadele muncii în gospodăria colectivă, în lupta pentru o viaţă tot mai îmbelşugată. La biblioteca comunală, au fost amenajate standuri şi expoziţii cu cărţi din literatura rusă şi sovietică care se bucură de participarea unui număr mare de cititori. La cinematograful sătesc rulează în fiecare zi, filme sovietice: „Nana", „Urmaşii", „Amintiri despre Lenin" şi altele, însoţite de expuneri şi recenzii făcute de cadrele didactice din comuna noastră.

GEORGE BREAZU
corespondent

La fîntînă.

Foto: A. CONSTANTINESCU

Învăţămîntul agrozootehnic de masă

Pregătirile sînt terminate

Gospodăria colectivă din comuna Peştera, raionul Medgidia, are aproape 2.500 hectare teren, 660 de taurine din care 206 vaci cu lapte, aproape 5.000 de oi, peste 1.100 de porci din care 167 scroafe şi în jurul a 5.000 de păsări. În acest an, gospodăria a obţinut o producţie medie de grîu de aproape 2.000 de kg de pe o suprafaţă de 840 de hectare; pînă la începutul lunii octombrie majoritatea îngrijitorilor-mulgători au obţinut în medie, pe cap de vacă, cîte 2.000 litri de lapte. Pe acest an producţia de lapte pe cap de vacă furajată este planificată la 2.200 litri. Toate aceste rezultate se datoresc în mare parte oamenilor care lucrează cu pricepere şi dragoste atît în sectorul cerealier cît şi în cel animalier.

— Colectiviştii noştri, spunea Petre Stoica, preşedintele gospodăriei, sînt harnici, pricepuţi şi ambiţioşi cînd e vorba de a şti cît mai multe. Pînă în acest an, la noi în gospodărie, în fiecare iarnă a fost organizat învăţămîntul agrozootehnic. Sînt colectivişti ca Dumitru Banu, Traian Iofcea, Dumitru Sotir, care, urmînd cursurile învăţămîntului agrozootehnic de masă de pînă acum, pun în practică cu multă pricepere învăţămintele cîştigate aci.

— Fiindcă aţi vorbit despre învăţămîntul agrozootehnic de masă, şi pentru că pînă la 1 noiembrie cînd se va începe un nou an de învăţămînt, au rămas puţine zile, aţi putea să ne spuneţi cum s-a pregătit gospodăria în acest scop?

— Hotărîrea partidului şi guvernului privind dezvoltarea şi îmbunătăţirea învăţămîntului agricol a fost binevenită. Învăţămîntul agrozootehnic de masă cu durata de 3 ani dă fiecărui cursant putinţa să înveţe cît mai multe despre cultura plantelor, creşterea animalelor, despre viticultură, legumicultură etc. La noi în gospodărie va funcţiona un cerc agrotehnic cu 50 de colectivişti care lucrează în brigăzile de cîmp, şi unul zootehnic la care vor urma cursurile 30 de crescători de animale. Am avut grijă, ca atît la cercul agrotehnic cît şi la cel zootehnic să fie înscrişi colectiviştii cei mai harnici şi cei mai ştiutori de carte, femei, tineret. Printre colectiviştii care s-au înscris la cursuri sînt şi Dumitru Banu, Gheorghe N. Pascu, Elisabeta Gheorghe, Cornel Rusu, Traian Iofcea din brigăzile de cîmp, crescătorii de animale Ion F. Mocanu, Tudor Călin, soţii Maria şi Dumitru Sotir, Sanda David, Maria Anghel şi alţii. La cele două cercuri, lectori vor fi tov. ingineri ai gospodăriei noastre: Mircea Mătrescu — agronom şi Marin Dăscălescu — zootehnician. Ei au început să procure diferite mostre de cereale (snopi de grîu, orz, ovăz, ştiuleţi de porumb, diferite mulaje, planşe etc.) pe care le vor folosi la demonstraţiile practice. Conducerea gospodăriei s-a îngrijit de amenajarea sălii unde se vor ţine cursurile. Aceasta a fost amenajată şi înzestrată cu scaune, bănci, mese şi tablă. Totodată, ne-am îngrijit ca sala de cursuri să fie bine aprovizionată cu lemne de foc.

În noul an de învăţămînt, colectiviştii cursanţi de aci, sînt hotărîţi să-şi însuşească cît mai multe învăţăminte care să-i ajute la o mai bună lucrare a pămîntului, la obţinerea de producţii sporite şi venituri cît mai mari.

B. GHEORGHE

Gata pentru începerea cursurilor

Consiliul gospodăriei agricole de stat Jegălia, regiunea Bucureşti, s-a pregătit din vreme ca la 1 noiembrie să înceapă cursurile învăţămîntului agrozootehnic de masă de 3 ani. Astfel, cu sprijinul comitetului sindical, sub conducerea organizaţiei de partid, au fost recrutaţi cei mai buni lucrători care să urmeze cursurile agrozootehnice. Cei mai mulţi cursanţi provin din sectorul zootehnic: 120 de mulgători, îngrijitori şi brigadieri. Din sectorul mecanic s-au înscris la aceste cursuri 84 de tovarăşi, în majoritate tractorişti şi mecanici de atelier, precum şi mulţi lucrători din sectorul producţiei vegetale. Aşadar la gospodăria agricolă de stat Jegălia 232 de lucrători sînt gata să înceapă cursurile. Ca lectori au fost desemnaţi 11 ingineri şi economişti cu pregătire superioară. Totodată, au fost luat măsuri pentru confecţionarea unor dispozitive care să permită efectuarea probelor practice cu semănătoarea 2 SPC-2 şi alte agregate în atelierul mecanic, pentru ca în acest fel, cursanţii să-şi însuşească modul de funcţionare al acestor maşini. De asemenea, consiliul gospodăriei a pregătit planşe şi alt material didactic care să permită cursanţilor înţelegerea cît mai bine a expunerilor lectorilor. Aşa după cum spunea tov. Ciobanu Ion — directorul gospodăriei — există preocuparea la fiecare lector, ca lecţiile ce vor fi predate să fie cît mai apropiate de înţelesul cursanţilor. În felul acesta cursanţii sînt ajutaţi să-şi însuşească cît mai temeinic cunoştinţele necesare pentru sporirea producţiei şi productivităţii muncii în toate sectoarele de activitate ale gospodăriei.

Z. P.

Din nou la prietenii sovietici

Ing. P. TOMOROGA
Directorul Staţiunii experimentale Dobrogea

Nu trecuseră decît cîteva minute de cînd ne-am despărţit la Băneasa de cunoscuţi, prieteni şi tovarăşi de muncă, şi avionul IL-18 ne ducea spre Moscova — capitala Uniunii Sovietice. Era cu mai bine de două luni în urmă, într-o zi însorită de august.

Delegaţia A.R.L.U.S. din care făceam parte, era invitată de conducerea Asociaţiei de prietenie sovieto-romînă pentru a participa la sărbătorirea zilei de 23 August în Uniunea Sovietică. În drum spre Moscova, la geamul avionului privind întinderea nesfîrşită a stepei Ucrainene, vedeam parcă prin vis ziua aceea de octombrie a anului 1949, cînd împreună cu alţi tineri şi tinere din ţara noastră, am plecat să studiem în Uniunea Sovietică. Cu cîtă emoţie am păşit pragul Academiei Agricole „K.A. Timireazev" din Moscova, acea citadelă a ştiinţei agricole ruse şi sovietice. Au urmat ani încordaţi de studii şi de practică în colhozuri, sovhozuri şi institute de cercetări. Colegii şi profesorii sovietici ne-au ajutat cu prietenie, ne-au insuflat încredere, ne-au făcut să nu ne simţim nici o clipă străini. Au rămas veşnice în amintirea noastră lecţiile academicienilor T. D. Lîsenko, Iakuşkin, Jukovski, Buşinski, Prianişnikov etc.

După 5 ani de studii, iată-ne la serbarea de despărţire. Răsuna de bucurie „Timireazevka" leagănul ştiinţei agronomice sovietice, aleile ei înverzite, sălile spaţioase de cursuri, laboratoarele înzestrate cu cele mai moderne aparate, clubul unde ne-am petrecut atîtea seri plăcute... Ştii Petro, mi-a spus Timohin, responsabilul grupei, noi vom pleca în Kazahstan, la pămînturile desţelenite, iată delegaţiile consomoliste. Acolo vom aplica tot ce-am învăţat în anii de studii şi nu vom face de ruşine bătrîna noastră academie... Vouă tinerilor care aţi studiat în Uniunea Sovietică, vă dorim succese în munca pe pămînturile Romîniei libere..."

„Avionul aterizează la Moscova — capitala Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste", răsună blînd glasul însoţitoarei noastre. Pe aeroportul Remetevo, freamăt mare. Ne întîmpină vicepreşedintele Asociaţiei de prietenie sovieto-romînă împreună cu un grup numeros de moscoviţi, prieteni ai ţării noastre. În drum spre oraş, admir pe strada Novopescianîa din noul raion al Moscovei construit din temelie, monumentalele clădiri spaţioase, cu un colorit viu, înconjurate de parcuri şi alei. Vicepreşedintele Asociaţiei de prietenie sovieto-romînă ne arată programul manifestărilor consacrate zilei de 23 August la Moscova. În parcul de cultură şi odihnă „M. Gorki", la uzina de rulmenţi, la tipografia „Crasnîi proletarii" la casa artiştilor, la centrala feroviarilor, peste tot oamenii sovietici au ţinut să participe la marea sărbătoare a poporului romîn. Peste tot membrii delegaţiei noastre au fost întîmpinaţi cu căldură şi dragoste, au împărtăşit oamenilor sovietici despre succesele istorice dobîndite de poporul romîn sub conducerea înţeleaptă a Partidului Muncitoresc Romîn în opera de construire a socialismului.

Tov. Drozdova, locţiitorul secretarului Comitetului de partid de la Tipografia „Crasnîi proletarii", întreprindere membră colectivă a Asociaţiei de prietenie sovieto-romînă, îmi dă cuvîntul pentru a aduce salutul delegaţiei A.R.L.U.S. Sînt ascultat cu cea mai mare atenţie. Tov. Mortirosov, secretarul organizaţiei comsomoliste care ne-a vizitat recent ţara, împărtăşeşte celor prezenţi impresiile culese cu această ocazie. „E greu să vă redăm în cuvinte ceea ce am văzut în Romînia populară. Priveliştea frumoasă a văii Prahovei şi puternica industrie a oraşului Braşov, minunatele construcţii de pe litoralul Mării Negre—Mamaia, Eforie, minunatul oraş Bucureşti renăscut şi ospitalitatea fără margini a poporului romîn".

A doua zi am fost oaspetele Academiei Argicole „K. A. Timireazev". Am păşit cu aceeaşi emoţie pe cunoscutele alei, am vizitat noile construcţii şi laboratoare, cîmpurile experimentale. M-am întîlnit cu vechii prieteni şi colegi, deveniţi preşedinţi de colhozuri, specialişti în sovhozuri, oameni de ştiinţă în institute de cercetări, precum şi studenţii — viitoarea generaţie de agronomi. Le-am povestit despre succesele obţinute de poporul romîn în dezvoltarea agriculturii socialiste, metodele ce se aplică la noi pentru sporirea producţiei agricole vegetale şi animale. Prof. Stepanov şi Trisveatschi, membrii în conducerea Asociaţiei sovieto-romînă m-au completat cu impresiile culese cu ocazia vizitei făcute în ţara noastră.

După o frumoasă călătorie cu avionul deasupra munţilor Caucaz, iată-ne ajunşi la Tbilisi — capitala R.S.S. Gruzine. În anii puterii sovietice, Gruzia a devenit o ţară cu o industrie şi agricultură înaintată. Pe harta ţării s-au ivit noi oraşe, sate, staţiuni balneo-climaterice, noi rîuri şi lacuri.

Gruzia este ţara viticulturii, a livezilor, a plantaţiilor de culturi subtropicale. La baza experimentală a Institutului de lîngă Tbilisi am făcut cunoştinţă cu noile metode ale agriculturii gruzine în obţinerea de producţii sporite. În Gruzia se cultivă peste 400 soiuri de viţă de vie pe o suprafaţă de 75.000 ha. Mai bine de jumătate din numărul colhozurilor din republică se ocupă cu cultura viţei de vie. Aci se produc vinurile „Ţinandali", „Teliani" şi multe altele care au cucerit numeroase medalii de aur şi argint cu ocazia concursurilor internaţionale.

Oamenilor muncii din Gruzia le sînt bine cunoscute succesele obţinute de viticultorii din ţara noastră în sporirea suprafeţelor cu vii pe terenurile slab productive şi calitatea superioară a vinurilor noastre. Lucrări ştiinţifice ale oamenilor de ştiinţă din ţara noastră ca: „Ampelografia" şi altele le-am văzut în numeroase biblioteci.

Am părăsit Gruzia plecînd spre Erevan, capitala R.S.S. Armene. Erevanul este centrul cultural al poporului armean, situat în minunata vale a muntelui Ararat. Aici, la Erevan, cu cîteva luni în urmă, s-a înfiinţat secţia armeană de prietenie sovieto-romînă. Numeroşi prieteni ai ţării noastre ne-au făcut o primire caldă. În ziarul republican „Kommunist", precum şi la postul de radio-televiziune, s-a vorbit pe larg despre vizita noastră. S-au scris articole elogioase la adresa poporului romîn, a realizărilor sale în construcţia socialismului.

Armenia — altădată acoperită cu piatră, a devenit în anii puterii sovietice o republică înfloritoare. Aceste pietre, denumite tuf care în trecut erau o adevărată sărăcie, au devenit acum principalul material de construcţie. În Erevan toate clădirile sînt construite din acest „tuf" dînd un colorit viu oraşului. De la 30.000 locuitori în mai puţin de 30 de ani, Erevanul a ajuns la aproape 600.000. S-a dezvoltat o puternică industrie de cauciuc, aparatură electrică, materiale de construcţie, şampanie şi coniacuri etc.

Neuitată va rămîne întîlnirea delegaţiei noastre cu Acad. V.A. Ambarţumian, preşedintele Academiei de Ştiinţe a R.S.S. Armene. Sînt cunoscute în toată lumea lucrările remarcabile ale acestui mare savant în domeniul astronomiei. Am vizitat Observatorul astronomic de la Biuracan făcînd cunoştinţă cu cele mai moderne aparate de cercetare a spaţiului cosmic, precum şi cu lucrările importante ce se fac aici.

În timpul şederii în Armenia, am vizitat Baza experimentală agricolă a Academiei de Ştiinţe unde miciuriniştii armeni, Acad. Babadjianian, candidatul în ştiinţe agricole V. Avachian şi alţii, ne-au arătat realizările obţinute în crearea de noi soiuri de plante agricole pentru regiunile muntoase ale republicii, succesele din domeniul viticulturii, pomiculturii şi creşterii animalelor.

Întîlnirile cu oamenii sovietici sînt minunate prilejuri de a cunoaşte sentimentele de aleasă prietenie pe care ei le nutresc faţă de poporul nostru muncitor şi de Republica Populară Romînă.

Suplimentează contractele încheiate cu statul

Mai mult de 200 de gospodării agricole colective din regiunea Crişana au livrat întreaga cantitate de porumb şi floarea-soarelui contractată în acest an cu unităţile comerciale de stat. Îndată după recoltare, şi celelalte gospodării colective din regiune transportă la bazele de recepţie produsele contractate.

Numeroase unităţi, printre care cele din Şimand, Adea, Pădureni, Grăniceri, Socodor, Olari, care au obţinut producţii de porumb de cîte 4.600—5.300 kg la ha, au hotărît să vîndă statului cîte 80—200 tone fiecare, peste cantităţile contractate iniţial.

Ghicitori

Sus pe coastă, nea Matei
Poartă la urechi cercei
Cu smaralde şi rubine
Şi tare-i mai şade bine.
(BUTUCUL DE VIE)

„Nenea Stan" în văgăună
Fumegă pe nări şi tună
Că mai vrea-n lulea să-i pun,
Încă-o tonă de tutun.
(FURNALUL)

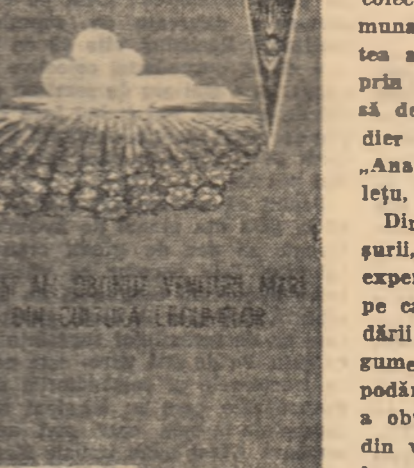
N-are viaţă, n-are duh,
Însă prinde din văzduh
Vorbele care se plimbă
Şi le spune-n ori ce limbă.
(RADIO)

Cloşcă nu-i,
Dar are pui.
Se-nvîrte dar stă pe loc
Şi din apă scoate foc.
(HIDROCENTRALA)

CE SĂ CITIM:

„CUM AM OBŢINUT VENITURI MARI DIN CULTURA LEGUMELOR"

În ultimii ani, multe gospodării colective din ţara noastră, au pus baze serioase dezvoltării sectorului legumicol. Sînt astfel gospodării co-

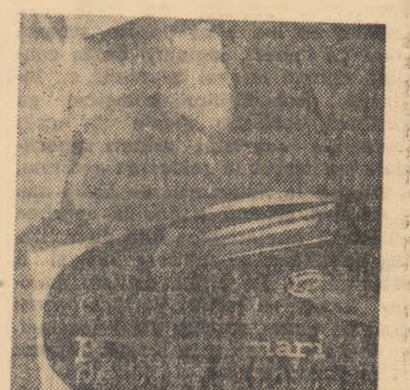

lective unde grădinile de legume şi zarzavaturi ocupă suprafeţe întinse de teren. Cultivarea legumelor este o sursă sigură în realizarea de venituri mari de către gospodăriile colective şi colectivişti. Despre toate acestea aflăm din broşura „Cum am obţinut venituri mari din cultura legumelor" apărută în colecţia „Din experienţa fruntaşilor în agricultură" la Editura Agro-silvică. Lucrarea are trei părţi şi anume: „Experienţa noastră în cultivarea castraveţilor în răsadniţă" scrisă de Mihai Szotyori, preşedintele gospodăriei colective „Gh. Doja" din comuna Borş, regiunea Crişana, şi ing. L. Maier; „Din experienţa noastră în cultura roşiilor timpurii" de Traian Andea, preşedinte şi ing. Iosif Gara, vicepreşedintele gospodăriei colective „T. Vladimirescu" din comuna Macea, raionul Arad, iar partea a III-a „Recolte îmbelşugate prin culturi duble de legume" scrisă de Gheorghe Ciobănescu, brigadier de cîmp la gospodăria colectivă „Ana Ipătescu" din comuna Lunguleţu, regiunea Bucureşti.

Din toate cele trei părţi ale broşurii, reţinem lucruri interesante din experienţa în muncă şi rezultatele pe care le-au obţinut aceste gospodării colective de la grădina de legume şi zarzavaturi. De pildă, gospodăria colectivă din comuna Borş, a obţinut în anii 1960—1961 numai din vînzarea castraveţilor venituri în valoare de peste 360.000 de lei. Valoarea totală a veniturilor obţinute de această gospodărie din vînzarea legumelor în anii arătaţi se ridică la suma de aproape 2.300.000 lei. În acest an, gospodăria colectivă din Borş are planificat să realizeze de la grădina de legume şi zarzavaturi un venit de peste 2.500.000 lei. Tot în cifre de milioane sînt şi veniturile pe care le-au obţinut şi gospodăriile colective din Macea şi Lunguleţu, din cultura legumelor. „Cum am obţinut venituri mari din cultura legumelor" este o lucrare deosebit de utilă gospodăriilor colective cultivatoare de legume şi zarzavaturi.

„CUM SE OBŢIN PRODUCŢII MARI DE VIŢE ALTOITE"

Această broşură a apărut tot la Editura Agro-silvică. În ea se arată lucrările şi măsurile agrotehnice care trebuie aplicate în şcoala de viţe altoite, perioadele cele mai potrivite de aplicare a lor, şi modul

de organizare a procesului de producţie în vederea obţinerii în mod economic a producţiilor mari de viţe altoite şi de cea mai bună calitate. Printre multele învăţăminte care se desprind din broşură, în vederea obţinerii de producţii mari de viţe altoite, este şi cea despre alegerea terenului. Acesta trebuie să fie cu sol profund, cald şi bine aerisit, permeabil, cu umiditate suficientă dar nu în exces, fără săruri sau acizi feroşi şi fără să aibă nisip în proporţie mare. Amănunte interesante se dau în broşură despre lucrările solului, aplicarea îngrăşămintelor, amenajarea biloanelor, alegerea sursei de apă pentru irigaţie, procurarea şi recepţia butaşilor portaltoi şi a altoilor, pregătirea materialului pentru altoit etc. De asemenea, se dau indicaţii privind plantarea viţelor altoite, prevenirea şi combaterea atacurilor manei viţei de vie, despre aplicarea îngrăşămintelor în cursul perioadei de vegetaţie etc.

Şcoala de 8 ani din comuna Vînători — raionul Focşani — regiunea Galaţi.

La S. M. T. Carei

Protecţia muncii — preocupare de seamă

Mecanizatorii de la S.M.T. Carei, regiunea Maramureş, se pot mîndri, şi pe bună dreptate, cu succesele dobîndite în îndeplinirea sarcinilor de plan. În anul trecut, bunăoară, ei au realizat un volum global de 152.093 hantri, cu cca 10.000 de hantri peste planul anual, şi la un preţ de cost de numai 58,58 lei per hantru. De asemenea, în cele două campanii din acest an planul a fost îndeplinit şi depăşit executîndu-se în total peste 85.000 hantri. Fără îndoială că realizările obţinute se datoresc bunei organizări a muncii brigăzilor de tractoare, toate permanentizate. Totodată, ele sînt urmarea faptului că mecanizatorilor le-au fost create cele mai bune condiţii de lucru şi de trai.

În scopul creării unor condiţii de muncă lipsite de pericol şi a uşurării efortului fizic al muncitorilor, în centrul preocupării conducerii staţiunii (director Grigore Cora) şi a comitetului sindicatului (preşedinte Victor Silvăşan), a stat aplicarea în practică a măsurilor prevăzute de normele de tehnica securităţii şi protecţia muncii. Pentru aceasta, atît în perioada şcolarizării, cît şi pe timpul lucrului în cîmp, responsabilul cu protecţia muncii pe staţiune, tov. Ion Racolţa, şef de atelier, împreună cu agronomii de sector au făcut instructaje atît cu mecanizatorii din brigăzi, cît şi cu personalul de atelier. Instructajele respective au fost ţinute (lunar şi înaintea începerii fiecărei campanii) reînnoite, pentru ca mecanizatorii să cunoască măsurile de tehnica securităţii muncii ce trebuie luate privind lucrul cu diferitele maşini agricole. La ultimul instructaj făcut înaintea începerii însămînţărilor de toamnă s-a insistat îndeosebi asupra lucrului cu plugurile, semănătorile, discuitoarele şi grapele, cît şi asupra modului de cuplare al acestor maşini la tractoare. Pentru a avea rezultate cît mai bune la instruire s-a recurs la exemplificări şi demonstraţii practice pe teren cu toţi mecanizatorii. După aceea ei au fost seminarizaţi spre a se vedea dacă şi-au însuşit materialul predat, dacă cunosc felul cum trebuie să lucreze cu diferite maşini fără a-şi periclita viaţa sau sănătatea.

La S.M.T. Carei, ca de altfel şi în alte S.M.T.-uri din ţară, sînt dese cazurile cînd în anumite perioade de vîrf mecanicii de atelier ajută pe mecanizatori lucrînd pe tractoare. În astfel de cazuri, de schimbare vremelnică a profesiei, adică de transfer de la un loc de muncă la altul, mucitorilor respectivi li se face aici un instructaj suplimentar asupra cunoaşterii noilor condiţii de muncă. Aşa s-a procedat, de pildă, cu mecanicii de atelier Ion Dunca, Adalbert Sterk, Ion Ţiper, Ioan Gheorbea şi cu alţii. Instructaje suplimentare se fac şi cu membrii brigăzilor fitosanitare, atunci cînd aceştia trec de la lucrările de combatere a dăunătorilor la executarea lucrărilor din cîmp.

Întotdeauna după însuşirea măsurilor de tehnica securităţii şi protecţia muncii au fost completate fişele de control al instructajului salariatului cu datele prevăzute în formular, fişe care sînt semnate atît de cel care a făcut instruirea cît şi de muncitorul respectiv.

Ca urmare a măsurilor luate, tuturor maşinilor-unelte din atelierul mecanic li s-a făcut legătura cu pămîntul, acolo unde există curele de transmisie s-au montat apărători, polizoarele sînt prevăzute cu ecrane protectoare, sudorii au la dispoziţie ochelari, mănuşi şi şorţuri de protecţie, în secţiile atelierului ca şi la brigăzi, există truse sanitare de prim ajutor. Mecanizatorii care lucrează în brigăzile fitosanitare dispun de haine de protecţie, ochelari, mănuşi şi cizme de cauciuc. Acestora li se fac des vizite medicale. Muncitorilor care lucrează în medii gazate (fierarii, sudorii), li se asigură zilnic lapte drept antidot.

Toate măsurile luate au contribuit ca la această unitate să nu se ivească cazuri de intoxicaţie ori accidente de muncă. De altfel, în cursul acestui an nu s-a înregistrat nici un accident grav, iar accidente mortale nu s-au semnalat niciodată.

Pe lîngă măsurile luate, pentru ca lucrurile să meargă de aici încolo şi mai bine, ar fi necesar ca conducerea staţiunii şi comitetul sindicatului, să studieze posibilitatea amenajării unei băi în incinta staţiunii, să facă o garderobă pentru schimbarea hainelor de lucru, iar la fierărie să fie instalat un ventilator mai puternic pentru evacuarea rapidă a fumului produs de forjă. Realizarea tuturor acestor doleanţe ale muncitorilor de la S.M.T. Carei va contribui într-o importantă măsură la dobîndirea pe viitor a unor succese tot mai de seamă în procesul de producţie.

L. ION

În aceste zile de sfîrșit de octombrie, membrii gospodăriei agricole colective din comuna Mirăslău, raionul Aiud, zoresc terminarea construcțiilor din sectorul zootehnic. În fotografie: se lucrează la acoperirea cu țiglă a unui grajd de taurine pentru 80 de capete

DIN EXPERIENȚA MEA ÎN OBȚINEREA UNEI PRODUCȚII MARI DE LAPTE

Lucrez ca îngrijitor-mulgător la Stațiunea experimentală agricolă Secuieni, regiunea Bacău, din anul 1957. Din 1959 mi-au fost încredințate un număr de 17 vaci pe care le îngrijesc fără întrerupere.

De cînd lucrez în acest sector am constatat că în zootehnie sînt posibilități nebănuite pentru sporirea rapidă a producției de lapte. Am să vin cu un exemplu. În lotul meu se află vaca recordistă pe stațiune pe nume Muta (nr. 2.045) de rasă Bruna. Ea a fost cumpărată în anul 1959. Pe atunci dădea zilnic doar 14 litri de lapte. Dîndu-i o îngrijire atentă, respectînd cu strictețe indicațiile primite la cursuri ca și cele ale maiștrilor și recomandările din cărțile de specialitate, acum am reușit să obțin de la această vacă cîte 24 de litri de lapte pe zi. În anul 1961, ea a dat o producție de 6.480 litri de lapte.

În Raportul prezentat de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej la sesiunea extraordinară a Marii Adunări Naționale din 27—30 aprilie 1962, se spune că „Îngrijirea vacilor trebuie încredințată unor cadre bine pregătite, cu experiență, pasionate în căutarea și aplicarea celor mai avantajoase metode de creștere a producției de lapte cu conținut mare de grăsime și la un preț de cost redus".

Practic, ce am făcut eu pentru a traduce în viață aceste sarcini? În primul rînd am pornit de la faptul știut că mijlocul principal pentru ridicarea producției de lapte este buna hrănire a vacilor. Pe baza indicațiilor date de conducerea stațiunii am alcătuit cu multă grijă rațiile de furajare. Bunăoară, în timpul verii am administrat la fiecare vacă din grupa mea următoarele furaje: 1,5 kg. tărîțe de grîu, 1 kg. șroturi floarea-soarelui, 0,5 uruială porumb, lucernă masă verde 25 kg., borceag, masă verde 50 kg. Trebuie precizat că furajarea o aplic în raport cu producția realizată.

Pentru o mai bună evidență, vacile sînt așezate după producția de lapte pe care o dau. Furajarea de noapte a contribuit, de asemenea, la sporirea producției de lapte. Hrana de bază a vacilor în timp de iarnă o constituie nutrețul însilozat, completat cu fîn și concentrate.

Deosebit de importantă și necesară pentru buna întreținere a vacilor și ridicarea producției lor, este curățenia corporală. Rănile la unghii sau între unghii fac să sufere vacile și să scadă producția de lapte.

Mișcării zilnice în aer liber și asigurării timpului necesar pentru odihnă animalelor constituie, de asemenea, preocuparea noastră permanentă.

Respectînd cu strictețe programul de grajd întocmit am obținut rezultate frumoase. Producția medie pe cap de vacă furajată realizată de la lotul de vaci pe care îl am în primire, în 1961 a fost de 3.420 litri. În cele nouă luni ale anului acesta am realizat de la fiecare vacă cîte 2.880 litri lapte, față de 2.750 litri planificat, iar în lunile iulie, august și septembrie producția a fost cu mult superioară față de trimestrul II. Din realizările obținute pînă în prezent, rezultă că și în acest an vom înregistra o depășire a planului de lapte pe cap de vacă furajată cu circa 200 de litri.

Pe lîngă respectarea cu strictețe a programului de hrănire și îngrijire, tot cu atîta severitate trebuie respectat și programul de muls. Iată cîteva reguli de care țin seama: respectarea cu strictețe a orelor de muls stabilite în programul de grajd, executarea mulsului după metoda cu mîna plină în mod energic, rapid și complet, scoțîndu-se la fiecare mulsoare tot laptele din uger. Este important ca mulsul să nu dureze mai mult de 5—6 minute, altfel se obosește atît animalul cît și mulgătorul.

Numărul mulsorilor zilnice îl fixez în funcție de producția de lapte, de mărimea ugerului, de vîrsta vacii și momentul lactației.

O atenție deosebită am acordat vacilor care sînt la prima fătare. Acestea trebuie mulse mai des și mai energic pentru a ajuta dezvoltarea ugerului și la activizarea glandei mamare. Înaintea fiecărui muls, ca și la terminarea lui eu spăl ugerul și îl șterg cu un prosop curat iar după aceea fac masajul ugerului. Am respectat întotdeauna repaosul mamar, adică am întrerupt mulsul cu 55—65 zile înainte de fătare. Pentru a putea înțărca vacile fără a influența negativ starea normală a animalului, pe timp de cîteva zile am scos din hrana lor concentratele și suculentele. Treptat, am rărit numărul de mulsori. În această perioadă de odihnă și refacere, vacile sînt hrănite mai bine. Acest lucru ele îl răsplătesc cu prisosință prin producțiile mult sporite de lapte pe care le dau după fătare.

Pentru a nu avea aglomerare de fătări am respectat cu strictețe programul de montă. Planul de montă s-a stabilit dinainte pentru fiecare vacă în parte, ținîndu-se seama de producția și vîrsta acestora. În stabilirea termenului pentru monta juncilor s-a luat în considerare în primul rînd vîrsta lor.

Un fapt care a contribuit la mărirea producției de lapte pe cap de vacă furajată a fost și acela al introducerii în grajduri a adăpătorilor automate, ceea ce a rezolvat dintr-o dată alimentarea cu apă a vitelor.

În încheiere, vreau să spun că creșterea bună a tineretului bovin este o condiție importantă pentru sporirea efectivelor și ridicarea producției de lapte și carne. Consider că un îngrijitor-mulgător trebuie să fie, în primul rînd, un bun tehnician cu o pregătire temeinică, să citească materiale de specialitate, aceasta fiind calea cea mai sigură pentru obținerea unor rezultate frumoase în muncă.

VASILE MUNTEANU
îngrijitor-mulgător la Stațiunea experimentală agricolă din Secuieni-Roman

Bogată recoltă de sfeclă de zahăr au obținut membrii gospodăriei colective din comuna Mihălășeni, regiunea Suceava. Iată-l în fotografie pe inginerul agronom Mihai Silvianu, împreună cu doi colectiviști, cercetînd producția obținută pe unele suprafețe recoltate de curînd.

In G.A.C.-urile din raionul Craiova

Valorificarea rațională a pămîntului

Reorganizarea pe baze noi a conducerii agriculturii, redistribuirea echitabilă a cadrelor de specialitate și trimiterea lor direct în unitățile productive, constituie elemente înnoitoare care contribuie în mare măsură la obținerea unor tot mai însemnate succese în agricultura noastră socialistă. În prezent sarcina principală în agricultură o constituie sporirea considerabilă a producției de cereale, mai ales grîu și porumb, deoarece de aceasta depinde dezvoltarea celorlalte ramuri ale agriculturii și în primul rînd creșterea animalelor.

Majoritatea gospodăriilor colective din raionul nostru au fost înființate în cursul acestui an. Deși cu activitate și experiență puțină, cadrele de conducere din gospodăriile colective, avînd îndrumarea organizațiilor de partid și sprijinul sfaturilor populare, s-au preocupat în mod deosebit de problema folosirii eficiente a pămîntului. Astfel s-a reușit ca prin desțeleniri, defrișări de păduri și arboret, reduceri de drumuri etc. să se mărească suprafața arabilă a raionului cu 1.144 hectare. De pildă, prin defrișări, gospodăria agricolă colectivă „23 August" din comuna Mischii și-a mărit suprafața arabilă cu 30 hectare, gospodăria colectivă „30 Decembrie" din comuna Seaca de Pădure cu 20 hectare, iar gospodăria colectivă „7 Noiembrie" din comuna Pleșoiu cu 40 hectare.

O atenție deosebită a dat și dă consiliul nostru agricol raional acțiunii de desecare și îndiguire pentru prevenirea inundațiilor și stagnărilor de apă. Astfel în gospodăriile agricole colective „30 Decembrie" din Seaca de Pădure, „Viață Nouă" din Căciulați, „Drumul lui Lenin" din Terpezița, „16 Februarie" din Răchita de Jos, au fost puse în valoare 561 hectare. S-a terminat digul Secui-Bratovoești care ferește de inundația apelor Jiului peste 1.000 hectare teren arabil; este pe terminare digul Podari-Țugui care va feri de inundație peste 500 hectare.

Trebuie menționat că în atenția noastră a stat și stă problema valorificării terenurilor așezate în pantă și slab productive, prin plantarea de pomi și vii. Astfel, în primăvara acestui an s-au plantat 200 hectare cu pomi în gospodăriile colective „Drumul lui Lenin" din Terpezița, „1 Mai" din Breasta, „Vasile Roaită" din Brabova, „Ilie Pintilie" din Coțofenii din Dos, precum și 50 hectare cu vie în gospodăriile colective „1 Mai" din Almăj, și „Înainte" din comuna Coțofenii din Față. Gospodăria colectivă „Înainte" din comuna Coțofenii din Față a plantat 20 hectare de vie în terase, gospodăria colectivă „1 Mai" din Almăj 30 hectare, gospodăria colectivă „Unirea" din comuna Goești a plantat în terase 25 hectare cu pomi, iar gospodăria colectivă „1 Mai" din Breasta 30 de hectare.

În această toamnă suprafețele plantate cu pomi fructiferi vor crește cu încă 750 de hectare, iar cu viță de vie se vor planta 230 de hectare: în gospodăria colectivă din Gogoșu 41 hectare, în „Unirea" din Vîrvor 34 hectare, în „16 Februarie" din Motoci și „23 August" din Mischii cîte 35 hectare, vie altoită pe terenuri în pante etc., iar vii indigene pe terenuri nisipoase în gospodăriile colective „Victoria Socialismului" din Bratovoești, 20 hectare, și „Zorile Socialismului" din Malu Mare 20 hectare.

Aceste lucrări sînt posibile datorită faptului că în gospodăriile colective din raionul Craiova s-a făcut sistematizarea teritoriilor fiecărei gospodării agricole colective și s-a proiectat o rotație simplă a culturilor pentru anul 1962/1963.

Vreau să subliniez că suprafețele livezilor (spațiile dintre pomi) au fost cultivate cu plante furajere, fasole, cartofi, ceapă etc., care au adus gospodăriilor colective însemnate surplusuri de venituri bănești.

Ing. agr. **GHEORGHE IONESCU**
președintele consiliului agricol raional Craiova.

Vestiți crescători de oi

Colectiviștii din Șipote, raionul Adamclisi, ca și alții din regiunea Dobrogea, sînt recunoscuți ca buni crescători de oi. La începutul acestui an, gospodăria avea aproape 3.200 ovine, din care 2.250 oi mame. În anul trecut colectiviștii au obținut cîte 3 kg de lînă și 48 litri lapte pe cap de oaie. Unii ciobani cu o mai bogată experiență, și care n-au fost schimbați de la oi de cînd a luat ființă turma gospodăriei au obținut rezultate și mai bune. Astfel, Ion Stancu și Ion Constantin au realizat cîte 3,5 kg lînă de la fiecare oaie tunsă, din cîrdurile îngrijite de ei. Acest fapt a dovedit că se pot obține producții și mai mari de lînă dacă se asigură o bună îngrijire și furajare a oilor.

Grija acordată creșterii oilor a făcut ca în anul 1961 gospodăria să obțină de la acestea un venit de aproape o jumătate de milion de lei. Colectiviștii din Șipote au vîndut statului în anul trecut mai bine de 4 vagoane de lapte de oaie și peste un vagon de lînă. În acest an producția n-a fost mai mică, veniturile realizate fiind de peste 700.000 de lei.

În prezent se desfășoară în gospodărie însămînțarea artificială a oilor.

M. ȘTEFAN
corespondent

Unul dintre fruntașii fermei de porcine de la gospodăria de stat Bragadiru, din bazinul de aprovizionare al Capitalei, este tov. Marin Jianu, care obține — prin buna îngrijire și furajare a porcilor puși la îngrășat — un spor mediu zilnic de 650 grame pe cap de animal furajat.

De ce se tărăgănează terminarea construcțiilor la S.M.T. Giurgiu

Printre cele trei noi stațiuni de mașini și tractoare din regiunea București aflate în plină construcție se află și S.M.T. Giurgiu. Noua unitate va avea în dotare în anul viitor un număr de 220 de tractoare și mașinile agricole respective cu care va deservi o parte din gospodăriile agricole colective din raionul și orașul Giurgiu.

Pentru a putea să-și desfășoare activitatea de producție în cele mai bune condiții, stațiunea are nevoie de o seamă de construcții, printre care atelier mecanic, remize, pavilion administrativ, depozit de carburanți etc. Lucrările se execută după proiectul întocmit de I.S.P.A. de către T.R.C.L. București. Prin contractul încheiat se prevede la articolul 9 ca T.R.C.L.B. să dea în folosință toate obiectivele la data de 1 septembrie 1962. Ulterior, unitatea constructoare a prelungit termenele de predare a unor obiective pînă la 15 septembrie. Ar fi fost normal ca la ora actuală incinta S.M.T.-ului Giurgiu să nu mai aibă aspectul unui șantier în plină construcție, ci aspectul unei gospodării terminate.

Manifestînd lipsă de interes față de prevederile clauzelor contractuale, conducerea șantierului tărăgănează terminarea construcțiilor de aici. Cu toate că unele obiective, pintre care alimentarea cu apă, canalizarea, castelul de apă și rețelele termice exterioare trebuiau să fie predate beneficiarului, potrivit contractului, între 1-15 august, la aceste obiective mai este încă mult de lucru. De altfel, trebuie arătat că pînă în prezent nici un obiectiv nu a fost încă terminat cu toate că ultimul termen de predare a tuturor construcțiilor a expirat de mai bine de o lună de zile.

La atelierul mecanic, obiectivul cel mai important, din lipsă de preocupare a conducerii șantierului (șef șantier Alexandru Timoșca) nu s-a adus pînă acum cantitatea necesară de calupi de lemn esență tare pentru pardoseala hălii de montaj. La centrala termică din cadrul atelierului mecanic (care trebuia să funcționeze la această oră), mai este încă mult de lucru. De asemenea, pînă acum nu au fost montate ușile glisante de la intrările în atelier, ca și ușa metalică de la centrala termică. Nici instalația electrică nu a fost terminată. Din lipsă de conductori izolați (nu există oare?), nu s-a făcut încă racordul de la rețeaua principală la tabloul central. Deși există în magazie, pînă acum nu s-au montat lămpile, întrerupătoarele etc, atît pentru iluminatul interior, cît și pentru cel exterior.

La secțiile forjă, acumulatori, sudură și rodaj, este prevăzut a se instala un sistem de ventilație. Acesta nu a fost încă montat deoarece nu a fost adusă aparatura respectivă.

În ceea ce privește depozitul de carburanți, pînă acum nu s-au făcut legăturile rezervoarelor cu casa pompelor. De altfel, instalația de transvasare este incompletă, deoarece, încă nu au sosit pe șantier cele 7 pompe centrifuge pentru a fi montate la centrala termică, la depozitul de carburanți și la rampa de spălare.

Mai este încă mult de lucru și la castelul de apă.

Pe lîngă tărăgănarea lucrărilor, pe acest șantier se mai ivesc uneori și alte neajunsuri. Este vorba de spargerea unor porțiuni de pereți, tavane etc., gata finisate, pentru a se executa diferite lucrări de instalații electrice ori sanitare. De ce oare tov. Ochinciuc, responsabilul cu aceste lucrări, nu ia măsurile necesare pentru urgentarea acestor lucrări, care duc la chetulieli inutile, la scumpirea costului lor? Se pune întrebarea: cine va suporta aceste cheltuieli?

În sfîrșit, mai trebuie arătat că la remiza-magazie nu au fost aduse încă cele 5 uși pliante pentru a fi montate la locul lor.

Lucrările ar putea fi urgentate dacă pe șantier s-ar respecta programul normal de lucru. În această privință trebuie arătat că aici s-a împămîntenit obiceiul ca munca să înceapă tîrziu și să se termine devreme, astfel că se lucrează abia cîte 6-7 ore pe zi. Uneori se simte lipsa mîinii de lucru și îndeosebi a muncitorilor necalificați.

Timpul este destul de înaintat. Vremea se poate strica de la o zi la alta. Conducerea șantierului cît și cea a T.R.C.L. București are datoria să ia toate măsurile ce se impun pentru ca în cel mai scurt timp să termine și să predea la cheie întreg volumul de lucrări de construcții de pe șantierul S.M.T.-ului Giurgiu.

ION LEȘEANU

Cum îngrijim femelele gestante

Recomandările oamenilor de știință, ca și experiența în producție a gospodăriilor agricole socialiste fruntașe, au arătat că pentru a obține rezultate bune în creșterea animalelor, pe lîngă o hrănire și o îngrijire corespunzătoare a acestora, trebuie îndreptată atenția asupra ultimelor luni de gestație.

O bună pregătire a femelelor — în perioada care se scurge de la fecundare și pînă la fătare — va influența în bine nu numai sănătatea lor, dar și obținerea de produși viguroși și bine dezvoltați.

În ceea ce privește creșterea viitorului produs în timpul vieții intrauterine, atenția crescătorilor trebuie îndreptată în mod deosebit asupra ultimelor luni de gestație.

Durata gestației la diferitele specii de animale variază în funcție de o serie întreagă de factori cum sînt: rasă, vîrstă, sexul noului produs, condiții de hrănire și îngrijire etc.

DURATA GESTAȚIEI LA PRINCIPALELE SPECII DE ANIMALE

SPECIA	DURATA GESTAȚIEI		
	MEDIE (luni)	MAXIMĂ (zile)	MINIMĂ (zile)
VACA	9 1/4	320	240
OAIE	5	160	130
SCROAFA	3.1 - 3.5 - 3.2	136	104

ÎNGRIJIREA VACILOR GESTANTE

Înaintea fiecărei fătări vacile trebuie în prealabil pregătite, deoarece datorită eforturilor mari pe care le face în timpul lactației, întregul organism are nevoie de o perioadă de refacere și în special a aparatului mamar.

În primul rînd vacile pline trebuie înțărcate cu 2-2 $1/2$ luni înainte de fătare și în nici un caz durata repaosului mamar nu trebuie să fie mai mică de 45-50 zile. În mod practic la înțărcare se va ține seama de următoarele: vacile cu producții mici și mijlocii se înțarcă cu cca. 50-60 de zile înainte de fătare, cele cu producții mari (3.000-4.500 l. lapte) cu cca. 70—85 zile înainte de fătare, iar cele recordiste (cu producție de peste 4.500-5.000 l. lapte) se înțarcă cu cca 75-90 zile înainte de fătare. Cu cît o vacă este mai tînără, cu cît a dat mai mult lapte în lactația anterioară și cu cît este mai slăbită, cu atît trebuie înțărcată mai devreme, adică să i se dea un repaos mai mare de cca. 2 $1/2$—3 luni. Acest repaos prelungit se dă și vacilor care sînt după prima fătare și pe care le pregătim pentru cea de-a doua.

Înțărcarea vacilor trebuie să fie urmărită cu atenție deoarece, orice greșeală poate avea urmări negative în ceea ce privește sănătatea diferitelor sfîrcuri ale ugerului, putîndu-se compromite productivitatea ulterioară a vacii. Astfel, în primul rînd se vor scoate din rație concentratele și suculentele, iar dacă au fost mulse de 2 ori pe zi, după 1-2 zile de la micșorarea rației, se vor mulge o singură dată pe zi, iar după alte 1-2 zile — cînd producția de lapte a scăzut mai mult — vacile se vor putea mulge o dată la două zile.

Ceva mai greu de înțărcat sînt vacile care dau producții mari de lapte. În acest caz, pregătirea pentru înțărcare trebuie să înceapă cu 10-14 zile mai devreme. La aceste vaci se va urmări atent starea ugerului și dacă se observă că începe să se întărească și are o temperatură mai ridicată, se va mulge imediat. **Este greșită tradiția acelor crescători care mulg vacile, mai ales pe cele bune de lapte, pînă la apropierea fătării, deoarece viței se vor naște mici și plăpînzi, iar vacile slăbesc și pot contracta ușor diferite boli, în special tuberculoza.**

HRĂNIREA ȘI ÎNGRIJIREA VACILOR GESTANTE

Nutrețul de bază folosit în hrana vacilor gestante în perioada de iarnă trebuie să-l constituie fînul de leguminoase, iar în timpul verii nutrețul verde și în special iarba de pășune. Iarna, în afară de fînul de leguminoase și graminee, se va administra și porumb siloz 10-15 kg, sfeclă furajeră 5-10 kg și 2-4 kg morcovi furajeri.

Nutrețurile concentrate care intră în rație pot să fie formate amestecuri din 50 la sută tărîțe de grîu, 30 la sută urueli de porumb și 20 la sută șroturi de floarea-soarelui, în timp ce nutrețurile minerale în cantitate de 90-120 g pe cap și pe zi pot fi alcătuite din 35 la sută praf de cretă, 35 la sută făină de oase și 30 la sută sare de bucătărie.

Adăparea vacilor se va face de cel puțin 3 ori pe zi, temperatura apei fiind între 8—12° C. În grajd vacilor gestante li se va rezerva un spațiu suficient pentru a se putea odihni și a nu fi lovite de alte animale. Grajdul va fi ținut curat, iar așternutul gros se va schimba cît mai des.

În ultimele 2—3 luni de sarcină, țesălarea pe partea dreaptă se va face foarte ușor, fără apăsare.

Un factor important în îngrijirea vacilor gestante îl constituie plimbarea lor zilnică. **Se recomandă ca vacile să parcurgă zilnic, în voie, 2-3 km și să stea în aer liber minimum 2-3 ore.**

HRĂNIREA ȘI ÎNGRIJIREA OILOR GESTANTE

Cantitățile de lînă și lapte pe care le vom obține de la oi, depind în mare măsură de felul cum ele au fost hrănite și îngrijite cînd au fost pline.

Cel mai bun nutreț pentru oile gestante, în timpul iernii, îl constituie fînul de lucernă sau de trifoi. Nutrețul murat și sfecla de nutreț pot fi date oilor, însă cu o lună înainte de fătare ele vor fi mult reduse sau chiar scoase complet, înlocuindu-se cu nutrețuri concentrate în cantitate de cca. 200 g pe zi.

Dăm mai jos un model de rație pentru oile în ultimele 2 luni de gestație: fîn de lucernă 0,4 kg; fîn de ovăz 1 kg; vreji de mazăre 0,5 kg; porumb 0,2 kg; mazăre 0,1 kg; siloz 1 kg; sare 8 g.

O atenție deosebită se va da calității nutrețului administrat. **Nutrețul stricat, înghețat sau mucegăit poate adeseori să producă avorturi.**

Cînd se dă hrana, ca și la adăpare, se vor lua toate măsurile pentru ca oile să nu se înghesuie, asigurîndu-se un spațiu suficient fiecărei oi, iar adăparea este preferabil să se facă pe grupe.

Hrănirea oilor, atunci cînd timpul permite, este bine să se facă afară, sub cerul liber, deoarece oile se simt mult mai bine chiar pe timp friguros și mănîncă nutrețurile mai cu poftă.

HRĂNIREA ȘI ÎNGRIJIREA SCROAFELOR PLINE

Scroafele pline trebuie să primească o hrană bogată, în special în proteine, săruri minerale și vitamine, fără de care sarcina nu poate decurge în bune condiții.

Dintre sărurile minerale, cea mai mare importanță o are calciul și fosforul (substanțe care intră în componența oaselor și a sîngelui.) De obicei, scroafele găsesc fosforul de care au nevoie în grăunțele pe care le capătă în rație. Calciul este asigurat vara prin lucernă sau trifoi cosit, iar iarna prin fînul de leguminoase. Lucerna și trifoiul verde cosit se poate da la discreție. Zilnic în rația scroafelor trebuie să se dea 20-30 g sare. **Pentru asigurarea cantității necesare de vitamine, scroafele pline trebuie să primească iarbă verde, fîn de leguminoase sau rădăcinoase crude, în special morcovi.**

Purceii cresc mult în ultimele 20-30 zile ale sarcinii, de aceea și hrănirea scroafelor pline trebuie să fie făcută astfel încît în această perioadă să primească toate substanțele hrănitoare necesare.

Pe timp de iarnă, hrana scroafelor gestante se compune din nutrețuri concentrate și fîn de leguminoase. Nutrețurile suculente se vor da la începutul sarcinii în cantități mai mari (30—40 la sută din rație), iar spre sfîrșitul sarcinii se vor micșora pînă la 20-25 la sută din rație. Dintre nutrețurile concentrate se preferă: ovăzul uruit, tărîțe de grîu, șroturile, mazărea etc.

O mare importanță în hrănirea scroafelor gestante o are făina de carne și oase care poate fi dată în cantități de 150-300 g pe zi. Ea poate fi înlocuită și prin 2-3 l de lapte smîntînit. Rația zilnică se dă scroafelor în 3 tainuri, la intervale cît mai egale.

În hrănirea scroafelor pline trebuie să se țină seama ca ele să nu slăbească, dar nici să se îngrașe prea tare. Practica a arătat că scroafele îngrășate prea tare în perioada de gestație fată greu și de multe ori dau purcei morți.

Este bine ca hrănirea scroafelor în a doua jumătate a gestației să se facă individual. De asemenea, plimbarea și scoaterea lor la pășunat să se facă zilnic.

O atenție deosebită se va acorda boxelor de fătare care trebuie să fie curate și dezinfectate, înainte de introducerea scroafelor. Trecerea scroafelor în boxe se face cu cca. 15 zile înainte de fătare. De asemenea, cu 4-5 zile înainte de fătare, scroafele gestante nu vor mai fi scoase la plimbare.

În general, la majoritatea speciilor de animale, femelelor gestante trebuie să li se dea o hrănire și îngrijire specială, iar comportarea cu blîndețe a îngrijitorilor și supravegherea atentă a stării de întreținere și sănătate trebuie să constituie condiții obligatorii pentru buna pregătire a animalelor în vederea fătării.

Dr. C. MIHAILESCU
inspector principal veterinar din Consiliul Superior al Agriculturii

Plantarea pomilor fructiferi

În gospodăria agricolă de stat Traian, s-au folosit atît plantările de toamnă cît și cele de primăvară. Din 156 hectare plantație nouă, 93 ha au fost plantate toamna. Plantările de primăvară au fost impuse de condițiile anilor respectivi și de volumul mare de muncă din toamnă. Comparîndu-se rezultatele obținute prin cele două procedee s-a dovedit că plantările de toamnă sînt cele mai reușite.

Astfel, la plantările de primăvară însă în gropi făcute din toamnă, prinderea a fost de 90 la sută, iar în gropile executate în primăvară, de numai 87 la sută, față de 95 la sută în parcelele plantate din toamnă.

Comparînd creșterea pomilor plantați în primăvară, față de cei plantați toamna și în special creșterile anuale, s-a constatat că la pomii plantați din toamnă aceste creșteri sînt cu 12 pînă la 25 cm mai mari față de cît s-a înregistrat la pomii plantați în primăvară.

De asemenea, executînd plantările în primăvară se înregistrează un procent mai ridicat de pierderi la materialul săditor, deoarece acesta trebuie păstrat peste iarnă stratificat. Pentru noi, avantajul plantărilor de toamnă este concludent, la aceasta contribuind acțiunea pozitivă a factorilor naturali care a influențat asupra pomilor plantați în toamnă față de condițiile existente în primăvară.

În obținerea unor rezultate bune plantarea din toamnă a contribuit în mod deosebit întrucît înainte și după căderea frunzelor se înregistrează o creștere activă a rădăcinilor. Această creștere este însoțită de o migrație a substanțelor asimilate de sus în jos, adică spre trunchi și rădăcini, unde ele se depun ca substanțe de rezervă sau servesc la asigurarea creșterii în grosime și a creșterilor de prelungire ale sistemului radicular.

La pomii plantați toamna, o parte din asimilație migrează tocmai în rădăcinile periferice, care pînă la sosirea iernii au posibilitatea de a începe să-și caluseze rănile și să-și formeze rădăcini.

Concomitent cu aceasta, pomul plantat toamna are timp pînă în primăvară să se așeze mai bine, să realizeze un contact perfect între rădăcini și pămînt, încît primăvara el fiind prins pe jumătate, pornește să vegeteze mai devreme.

În zona în care este amplasată livada noastră, iernile nu sînt prea geroase să influențeze negativ prin îngheț plantările de toamnă, pomii nesuferind de ger.

În cazul imposibilității de a planta din toamnă toți pomii, este bine să se planteze în primăvară, dar nu prea devreme, întrucît rădăcinile negăsind condiții corespunzătoare în sol nu pornesc să vegeteze și dăunează pomului, dar nici prea tîrziu, deoarece pomii pornesc în vegetație în șanțurile unde sînt stratificați și astfel se ofilesc.

Practica plantărilor de toamnă a pomilor la gospodăria noastră a fost respectată la înființarea plantației existente și pe baza rezultatelor bune obținute, ea va fi folosită exclusiv la toate plantările care se vor face în cadrul unității noastre.

Ing. **D. ALEXANDRU**
G.A.S. Traian — regiunea Bacău

Liuba Li și elevii ei

Pe drumurile bătătorite ale văilor Uzbekistanului gonesc șiruri de camioane încărcate cu bumbac, îndreptîndu-se spre centrele de recepție ale statului.

Biruind greutățile pricinuite de vremea neprielnică din acest an, iscusiții cultivatori de bumbac din Uzbekistan au obținut o recoltă bună. Dar nu numai bumbacul face faima Uzbekistanului. Astăzi Uzbekistanul poate fi numit și un ținut al porumbului. Cultura aceasta dă aici recolte record pe suprafețe întinse și găsește mereu noi și excelenți maeștri.

Școala vestitei cultivatoare de porumb Liuba Li, unde au învățat în timpul iernii și în primăvară sute de tineri și tinere, a dat rezultate bune. Îmbogățiți cu experiența înaintată, elevii și elevele acestei școli s-au împrăștiat pe la colhozurile și sovhozurile lor, unde au aplicat în practică cunoștințele dobîndite. Astăzi fiecare regiune din Uzbekistan se poate mîndri cu maeștrii ei în cultura porumbului, pe care-i întîlnești și în Valea Fergana, și în Oaza Zeravșan, și în Kara-Kalpakia, și pe malurile Circikului și ale Surhandariei.

Vestitul cultivator de porumb Acil Muminov din Buhara a obținut anul acesta cîte 1.100 chintale de masă verde la hectar. Împreună cu el, pe plantațiile colhozului „Ahunbabaev" muncesc cu avînt tractoristul Latif Radjabov și combinerul Israil Usmanov. Ca și Acil Muminov, ei au devenit mari maeștri în cultivarea porumbului.

Aproape în fiecare raion muncesc cu spor elevii și imitatorii vestitei șefe de brigadă Liuba Li din colhozul „Politotdel".

— În aceste zile de toamnă — ne spune Man Gîm Hvan, Erou al Muncii Socialiste, președintele colhozului „Politotdel" — în biroul colhozului telefonul sună mai des ca de obicei : elevii Liubei Li comunică rezultatele muncii lor.

— Angajamentul a fost îndeplinit — spune Melikuzî Amanov, șeful unei brigăzi din raionul Leningradski, regiunea Fergana.

Astă-primăvară, cînd au început însămînțările, tinerii membri ai acestei brigăzi și-au propus inițial să obțină pe fiecare din cele 50 de hectare cultivate cu porumb cîte 1 200 chintale de coceni cu știuleți în faza lapte-ceară. Mai tîrziu brigada și-a propus un nou obiectiv și anume să obțină cîte 1.400 chintale de masă verde la hectar. Pămîntul a răsplătit cu dărnicie harnicul colectiv pentru munca lui plină de rîvnă : angajamentul a fost depășit, obținîndu-se la fiecare hectar cîte 1.500 chintale de coceni cu știuleți.

Oamenii satului sovietic

În timpul vizitei sale în Uzbekistan, Nikita Sergheevici Hrușciov i-a sfătuit pe oamenii muncii de pe ogoarele Asiei Centrale să cultive aici ca plantă furajeră, djugara. Aceasta poate să dea o recoltă mare de boabe și masă verde pentru siloz. Valoarea djugarei este cu atît mai mare, cu cît ea crește pe pămînturile sărăturate. Urmînd sfatul lui N. S. Hrușciov, brigada lui Amanov a însămînțat cu djugara o suprafață de 25 hectare, obținînd o recoltă de 600 chintale de masă verde la hectar.

— Pentru a îndeplini planul producției de carne și lapte, colhozul nostru are nevoie de 1.776 tone de unități nutritive — ne spune Melikuzî Amanov. Noi am stocat o mare cantitate de porumb și djugara, cum și 400 tone de fîn de lucernă și 1.700 tone de nutrețuri brute. Animalele vor avea furaje variate și din belșug.

...În timpul iernii, comsomolista Roza Atabaeva, o fată sfioasă din colhozul „Kalinin", raionul Ianghiiul, a învățat la școala Liubei Li. Anul acesta Roza și prietenii ei au însămînțat pentru prima oară porumb pe o suprafață de 60 de hectare. De curînd am vizitat și noi plantațiile îngrijite de Atabaeva. Se lucra la strînsul recoltei.

— Priviți — ne-a spus Atabaeva, arătîndu-ne jungla de porumb. — Noi n-am ajuns-o încă pe Liuba Li, dar vom învăța să stringem neapărat recolte tot atît de bogate cum stringe ea. Acum am obținut deja 1.200—1.300 chintale de masă verde și cîte 50 kintale boabe la hectar.

La școala Liubei Li a învățat și Atamurat Abduraimov, din colhozul „Kommunizm", regiunea Surhandaria. Brigada lui a cultivat anul acesta porumb pe o suprafață de 150 hectare, obținînd o recoltă foarte bună.

Liuba Li are elevi buni și mulți. Dar cum merg treburile învățătoarei însăși ? În acest an brigada ei și-a propus să cultive pe același teren și mazăre și porumb pentru masă verde. Pe fiecare din cele 28 de hectare s-au obținut cîte 38 chintale de boabe și cîte 75 chintale de paie de mazăre. Pe terenul eliberat s-a însămînțat a doua oară porumb.

Anul acesta Liuba Li a obținut o recoltă record de porumb. Fiecare hectar a dat cîte 1.979 chintale de masă verde cu știuleți în faza lapte-ceară. Pe o tarla de 125 ha cultivată cu porumb pentru boabe, recolta este foarte frumoasă.

Liuba Li ne-a spus, emoționată :

— Da, avem porumb bun de tot anul acesta !

I. MUKIMOV

Perspective sumbre pentru țărănimea vest-germană

Buletinul oficial din luna august al guvernului Republicii Federale Germane a publicat relatările ministrului vest-german al Agriculturii în legătură cu perspectivele așa-zisului „plan verde" pe 1963. Din aceste relatări se constată foarte ușor că pentru majoritatea țărănimii vest-germane perspectivele nu sînt deloc îmbucurătoare, că politica de sărăcire, de distrugere a gospodăriilor mici și mijlocii, de încurajare a marilor moșieri va fi continuată chiar cu mai multă strășnicie.

Ministrul amintește că încă în mai, la o adunare a marilor monopoliști ținută în orașul Essen, unul din cele mai mari centre industriale, subliniase că vor trebui să dispară încă 700 000—800 000 gospodării agricole (pînă atunci dispăruseră aproximativ 400 000 gospodării mici și mijlocii). Se înțelege că marii industriași au salutat declarația ministrului Agriculturii. Prin încurajarea constituirii de cît mai mari moșii, se produce același proces ca și în industrie unde cîteva monopoluri acaparează întreg controlul. Astfel întreaga economie a țării se concentrează în mîinile unui grup tot mai restrîns de mari capitaliști.

În scopul grăbirii acestui proces statul va aloca pentru anul 1963 o sumă de aproximativ două miliarde de mărci. Marii moșieri vor primi mai departe credite uriașe din partea statului pentru ca să-și rotunjească moșiile, să poată exploata mai bine pe muncitorul agricol. Îndeplinirea „planului verde" pe 1963 se face deci nu numai pe socoteala țăranului sărac ci și pe spinarea marii mase a contribuabililor, a oamenilor de rînd, care sînt obligați să plătească moșierilor din buzunarul lor jefuirea țăranului sărac.

O altă publicație oficială vest-germană care apare în orașul Hanovra, făcînd reclamă planului de așa-zisă restructurare a agriculturii, spunea : „Ne străduim să preschimbăm pe țăran într-un întreprinzător. Trebuie să-l facem să înțeleagă că și el este un om de afaceri și ca atare trebuie să se supună și el legii economiei pieții libere". Ori, se știe care este legea de bază a economiei pieții așa-zise „libere", adică a economiei capitaliste. Cel mai tare înghite pe cel mai slab . Publicațiile oficiale doresc, cu alte cuvinte, ca țăranul cu gospodărie mică și mijlocie să se supună de bună voie distrugerii sale, transformării sale într-un om fără căpătîi.

De altfel, această politică de ruinare a micului producător agricol a fost urmată de guvernul vest-german de la constituirea sa. În ultimii ani s-a accelerat însă mult politica aceasta ca urmare a creării așa-zisei „Piețe comune". Datele statistice dovedesc cu prisosință acest lucru. În timp ce în anii de la 1949 pînă la 1957 se ruinau zilnic, datorită politicii guvernamentale, aproximativ 63 de gospodării mici și mijlocii, în 1958 și 1959 numărul acestora a ajuns la 82 pe zi, iar în 1960 și 1961 a început să treacă de 200 zilnic. (Un plan al „Pieții comune", denumit planul Mansholt, după numele unuia din vicepreședinții „Pieței comune", preciza că în ansamblul celor șase țări vest-europene care fac parte din acest organism vor trebui alungați de la vetrele lor aproximativ 8 milioane de țărani).

Așadar, crearea de mari gospodării agricole încurajată de statul vest-german și pentru care se cheltuiesc miliarde de mărci se face exclusiv în dauna micului țăran și a celui mijlocaș. Cei mai mulți dintre țărani ale căror gospodării au fost înghițite de moșieri, sînt transformați în argați, datornici ai moșierului, în mînă de lucru ieftină pentru îmbogățirea și mai mare a exploatatorilor. Chiar și o instituție din Germania occidentală — „Comitetul pentru studierea relațiilor sociale vest-germane și schimbarea lor" — subliniia că politica oficială ruinează pe micul producător agricol. Dacă s-ar aloca numai 10 la sută din cheltuielile ce se fac în scopuri militare, pentru ajutorarea țăranilor cu mică gospodărie — subliniia institutul — aceasta le-ar da o oarecare perspectivă de supraviețuire. Dar așa, lăsat la discreția „planurilor verzi" ei n-au altă perspectivă decît ruina.

Marea masă a țăranilor vest-germani privește cu adîncă îngrijorare ziua de mîine. Ea vede că monopoliștii și militariștii care conduc treburile în Republica Federală Germană sînt hotărîți să sacrifice fără scrupule pe micul țăran pentru satisfacerea poftelor hrăpărețe ale marilor moșieri cît și pentru a-și întări pozițiile economice și de dominație în celelalte țări vest-europene și în general în lumea capitalistă.

Exemplul celor ce se petrec în Republica Democrată Germană le arată însă clar că există o altă cale pentru crearea marii gospodării agricole, o cale care nu se face prin sacrificarea micului țăran ci pentru bunăstarea lui. În Republica Democrată Germană cei expropriați au fost pumnul de moșieri, iar pămînturile lor au fost date țăranilor și muncitorilor agricoli care îl muncesc în comun în cooperativele de producție. Aceasta le-a dat posibilitatea să creeze mari unități productive în folosul lor.

Compararea modului în care se face restructurarea agriculturii în cele două state germane demonstrează cît se poate de limpede că și în domeniul agriculturii interesele reale ale marilor mase ale țăranilor sînt apărate numai de socialism, că numai drumul socialismului reprezintă adevărata cale spre progres și bunăstare.

S. GALERIU

Președintele din Davideni

(Urmare din pag. 1-a)

se realizează în gospodăria noastră mi se datorează numai mie. Într-o adunare generală, colectiviștii mi-au arătat deschis aceste greșeli și am înțeles că aveau dreptate, că tot ce îmi spun este și spre binele meu și al colectivei.

Îl ascult pe omul din fața mea care se analizează cinstit, deschis și îmi reamintesc cîteva date semnificative despre biografia lui. După ce a terminat 7 clase, a plecat să învețe o meserie în București. Era în anul 1943. N-a putut sta la meserie decît un an, căci tatăl era pe front, iar maică-sa l-a chemat să-i vină în ajutor. Pentru Puiu se terminase copilăria. A venit apoi acea secetă cumplită care a făcut pe mulți moldoveni să plece în pribegie. A slugărit și el la un chiabur din Banat întorcîndu-se în toamnă cu 200 de kilograme de porumb. A venit apoi timpul să plece în armată, și de acum încep cele mai plăcute amintiri. În 1959 cînd a intrat în colectivă a fost ales brigadier, iar peste un an președinte. În același an, comuniștii l-au primit cu încredere în rîndul lor. Pentru meritele sale în muncă a fost decorat cu „Ordinul Muncii" cl. III-a și medalia „În cinstea încheierii colectivizării agriculturii".

— Am învățat multe lucruri la școala de președinți, le spune vizitatorilor Puiu. Despre organizare, economie și în special zootehnie. Dacă mai aveți timp, se adresează el vizitatorilor, mergeți și prin casele colectiviștilor noștri. Avem în sat peste 200 de case noi. Veți găsi mobilă nouă, mașini de cusut, peste 200 de biciclete. Așa veți înțelege mai bine cum trăiesc colectiviștii noștri astăzi și cîte lucruri noi, frumoase, năzuiesc să aducă în viața lor.

Mi-am luat rămas bun de la acest harnic și inimos președinte și am plecat în sus, pe ulițele Davidenilor.

Să fie urgentat recoltatul strugurilor

(Urmare din pag. 1)

ție și extindere în urma ultimelor ploi căzute.

Am poposit și la subcentrul de vinificație de la Valea Călugărească (responsabil tov. Teodor Călărașu). L-am întîlnit aci și pe tov. ing. Gh. Mazilu, șeful centrelor de vinificație din Chițorani, Valea Călugărească, Urlați, Mocești, Valea Boului și Drăgănești, unde aduc struguri 11 gospodării colective printre care cele din Bucov, Albești, Urlați, Tătaru, Apostolache, Chiojdeanca și Valea Călugărească.

La subcentrul din Valea Călugărească se lucra din plin, din cele 203 vagoane de struguri prevăzute, pînă acum fiind vinificate deja 90 de vagoane. Cele mai mari cantități de struguri au fost aduse de gospodăria colectivă din Valea Călugărească (37 vagoane din cele 45 prevăzute) și de cea din Iordochean (10 vagoane din cele 25 contractate).

Sînt însă și unele gospodării, ca cea din Tătaru (care vinifică la centrul din Măcești), ne-a relatat ing. Gh. Mazilu, care nu-și îndeplinesc sarcinile potrivit graficului de livrare stabilit. Această gospodărie a livrat pînă zilele trecute abia 6 vagoane de struguri din cele 20 contractate.

Timpul este destul de înaintat. Se știe că orice întîrziere în ce privește strînsul strugurilor poate duce la pierderi însemnate de recoltă. De aceea se impune ca consiliile de conducere și inginerii și tehnicienii agronomi din gospodăriile colective să mobilizeze toate forțele de lucru pentru grăbirea recoltării și predării strugurilor.

C. VASIA și ION DRINCU

La O. N. U.

Unul dintre cele mai importante documente ale sesiunii a 17-a

Cu săptămîna care s-a încheiat la 13 octombrie, printr-o conferință de presă organizată de A. A. Gromîko, s-a împlinit o lună de la deschiderea celei de-a 17-a sesiuni a Adunării Generale O.N.U. Declarația ministrului de externe sovietic, care face o apreciere a activității pe această perioadă a Adunării Generale, trebuie considerată drept unul dintre cele mai importante documente ale acestei sesiuni. Făcînd bilanțul discuției generale, care a reflectat politica statelor respective, A. A. Gromîko a condamnat cu hotărîre încercările de a îndruma discuțiile în Adunarea Generală pe făgașul unor polemici ideologice.

Avînd în vedere că dușmanii păcii intensifică pregătirile de război, primul și cel mai important lucru este de a se face totul pentru a se pune capăt acestor pregătiri și de a se îndrepta relațiile dintre state în direcția unei colaborări prietenești. Pentru a se ajunge aici este important să nu se caute ceea ce desbină, ci ceea ce poate uni. Popoarele iubitoare de pace văd limpede că propunerile concrete ale guvernului sovietic urmăresc să unească statele, indiferent de orînduirea socială și de ideologia dominantă în ele, în jurul unor țeluri la fel de importante pentru toți. Aceste țeluri nu sînt altele decît : dezarmarea, încetarea propagandei de război, lichidarea colonialismului, dezvoltarea comerțului.

Ministrul de externe sovietic, A. A. Gromîko s-a pronunțat cu cea mai mare hotărîre împotriva acelor reprezentanți ai puterilor occidentale care, în loc să îndemne la întărirea colaborării internaționale, la susținerea politicii de coexistență pașnică, la încetarea cursei nebunești a înarmărilor și a războiului rece — instigă la lupta împotriva ideilor comunismului, împotriva ideologiei marxist-leniniste, prezentînd lucrurile ca și cum răspîndirea acestor idei ar constitui cauza încordării internaționale.

Încercarea reprezentanților puterilor occidentale de a prezenta lucrurile ca și cum sub aparența politicii de coexistență pașnică statele socialiste ar dori să impună rînduielile lor altor popoare este încercarea tipică de a se dezvinovăți aruncînd vina pe altul. Ideea coexistenței pașnice, pe care o promovează cu consecvență și sinceritate statele socialiste, nu este o „concepție îngustă", ci, dimpotrivă, este o idee politică care deschide perspective largi, o idee care are la bază adevărata grijă pentru binele omenirii, dorința de a o elibera pe veci de ororile și barbariile războaielor.

Înfrîngerea forțelor agresiunii — iată sarcina pe care o pune Uniunea Sovietică la baza activității sale la O.N.U.

Referindu-se la poziția S.U.A. că sînt de acord să înceteze experiențele subterane numai în cazul cînd s-ar admite inspecțiile pe teritoriul Uniunii Sovietice, A. A. Gromîko a spus la conferința de presă :

— Există posibilitatea de a se încheia un acord cu privire la interzicerea tuturor tipurilor de experiențe nucleare, inclusiv a celor subterane. Mijloacele naționale de supraveghere și de detectare sînt absolut suficiente pentru a nu mai fi necesară o inspecție specială. Uniunea Sovietică dispune de astfel de mijloace, și nu poate crede că Statelor Unite le lipsesc. Noi credem că atît Statele Unite cît și alte puteri nucleare dispun de mijloace pentru detectarea exploziilor nucleare, inclusiv a celor subterane. Or, dacă lucrurile stau astfel, nu există piedici în calea încetării tuturor experiențelor nucleare. Obstacolele pe care le ridică puterile occidentale sînt artificiale. Legile naturii sînt unice, așa că adevărul nu poate fi decît unul și același, chiar dacă în politică există două atitudini. Noi considerăm ca absolut neîntemeiată atitudinea puterilor occidentale, iar declarația lor că exploziile subterane nu pot fi detectate cu mijloacele naționale o socotim ca nefondată din punctul de vedere al actualelor realizări ale științei...

ȘTIRI EXTERNE

● *Separatiștii katanghezi dedîndu-se la noi atacuri și provocări asupra unităților armatei naționale congoleze, continuă să se comporte la fel de vădit ostil autorității Congo-ului. La 19 octombrie avioane ale separatiștilor din Katanga au bombardat orașe și sate din Katanga de nord. Pirații lui Ciombe au bombardat mai des acele localități unde populația susține guvernul central congolez. Pe de altă parte, tratativele între reprezentanții guvernului central congolez și reprezentanții lui Ciombe au ajuns din nou în impas. Aceștia din urmă arată că nu vor duce tratative decît în... calitate de „parteneri cu totul suverani și egali".*

● *Mai bine de 100.000 de oameni ai muncii din Japonia au participat duminica trecută la un miting de protest care a avut loc la Atughi, unde se află cea mai mare bază militară americană din Asia.*

● *Soldatul american Henry Carnan a trecut în R.D. Germană, cerînd să i se acorde azil politic. Carnan a servit pînă de curînd în regimentul 6 de infanterie al armatei S.U.A. care se află în Berlinul occidental.*

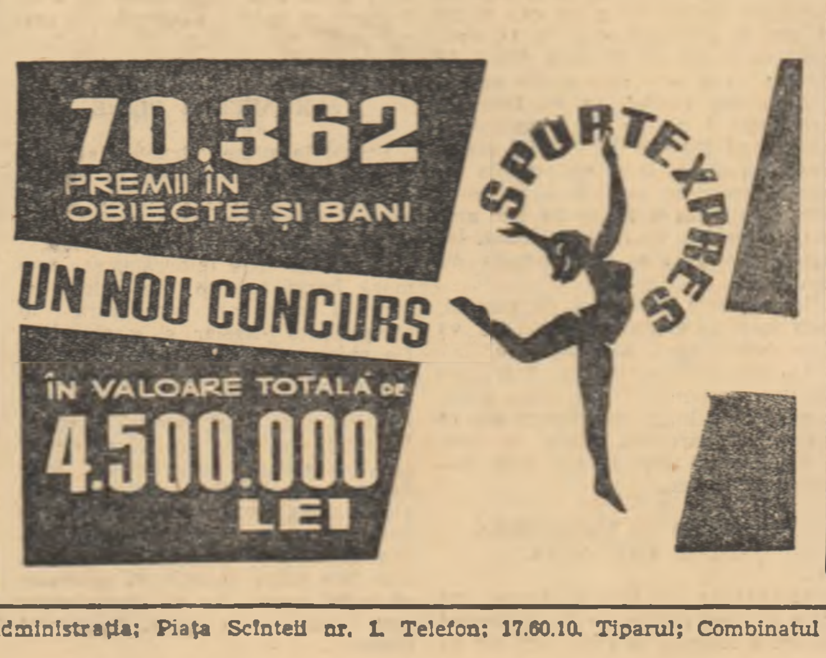
● *Tineri din orașul New York au postat de curînd pichete în fața unui centru de recrutare a forțelor armate americane, purtînd pancarte pe care se scria : „Nu vom admite dezlănțuirea unui război din pricina Berlinului", „Nu vom permite invadarea Cubei".*

● *Consiliul de miniștri al R.D.P. Algeria a adoptat recent un plan de urgență pentru lichidarea șomajului în această țară.*

● *Frontul de eliberare al Mozambicului a chemat într-un apel publicat de curînd poporul din această țară la unire și la intensificarea luptei pentru autodeterminare și libertate.*

● *Cu prilejul deschiderii unei noi facultăți de medicină la Havana, primul ministru al Cubei, Fidel Castro, a arătat că în acest an, pentru ocrotirea sănătății, s-au alocat 103 milioane pesos, față de 21 milioane în ultimul an dinainte de revoluție (1958).*

„AGRICULTURA NOUĂ", Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii nr. 1. Telefon: 17.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii